

Vladimir Ze'ev Jabotinsky'nin Demir Duvar Doktrini Anlamak

To Understand Vladimir Ze'ev Jabotinsky's Iron Wall Doctrine

Zafer BALPINAR*

Öz

Siyonist Hareket'in amacı, yurtsuz bir halka hahksız bir toprak olarak kabul ettikleri Filistin'de bir Yahudi yurdu kurmaktır. Yahudilerin Filistin'de devletleşme isteği arttıkça karşılarındaki yerel halkın buna direnci yükseldi. Filistin coğrafyasının geleceğinde bir Yahudi devletinin yer alması için iki toplum arasındaki ilişki biçimini yönetecek bir modele ihtiyaç vardı. Siyonizm'in değişik formları doğrultusunda farklı modeller ileri sürüldü. Bu çalışma Vladimir Ze'ev Jabotinsky tarafından ileri sürülen Demir Duvar Doktrini bağlamında onun soruna bakış şeklini ve getirdiği çözüm yaklaşımını ele almaktadır. Bu doktrin Filistin'deki Yahudi radikal kesimlerinde karşılık ve hayat bulduktan sonra Revizyonist Siyonizm bağlamında etkisini sürdürmüştür. Bu nedenle İsrail'in Filistinlilerle olan sorununa yaklaşımını yorumlayabilmek için önemli zeminlerden biridir. Çalışmanın amacı Jabotinsky'nin görüşlerinin açığa çıkarılması suretiyle bir analiz çerçevesi oluşturulmasıdır. Ancak bu çerçevenin soruna uygulanması ve yorumlanması İsrail'in siyasi tarihinde okuyucu tarafından ele alınan konu ve zaman dilimi özelinde okuyucuya bırakılmaktadır. Çalışmada Jabotinsky'nin Filistin'de bir Yahudi yurduna ilişkin yaklaşımı,

* Dr. Öğr. Üyesi, Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, ORCID: 0000-0002-0336-7233, e-posta: zbalpinar@mehmetakif.edu.tr, zbalpinar@yahoo.com.

Geliş Tarihi / Submitted: 09.08.2019

Kabul Tarihi / Accepted: 03.12.2020

Araplara bakışı ve Yahudi askerî gücüne dair yaklaşımı tanımlayıcı başlıklar olarak kullanılmıştır.

Anahtar Kelimeler: *İsrail, Filistin, Filistin Sorunu, Jabotinsky, Demir Duvar Doktrini.*

Abstract

The aim of the Zionist Movement was to establish a Jewish homeland in Palestine where they considered it as a land without people for a homeless people. As the desire of the Jews to nationalize in Palestine increased, the resistance of the local people against them increased. In order for a Jewish state to take part in the future of Palestine, a model was needed to govern the relationship between the two communities. Different models were proposed in the context of different forms of Zionism. In this study, Vladimir Ze'ev Jabotinsky's approach to the problem and his solution proposal are dealt with in line with his Iron Wall Doctrine. This doctrine, after coming to life and getting response from the Jewish radicals in Palestine, continued its effect in the context of Revisionist Zionism. Therefore, it is one of the important grounds for interpreting Israel's approach to the problem with the Palestinians. The aim of the study is to create an analysis framework by revealing Jabotinsky's views. But the application and interpretation of this framework to the problem is left to the reader, in terms of the subject and time period which will be addressed by the reader in Israel's political history. In the study, Jabotinsky's approach to a Jewish homeland in Palestine, his view of the Arabs and his approach to Jewish military power were used as descriptive titles.

Keywords: *Israel, Palestine, Palestine Problem, Jabotinsky, Iron Wall Doctrine.*

Giriş

19. yüzyılda Avrupa'daki milliyetçi akımlardan etkilenen ve dini kökenleri bulunan Siyonist hareket, yurtsuz bir halka halksız bir toprak olarak kabul ettiği Filistin'de bir Yahudi yurdu kurmayı kendine amaç edinmişti. Ancak bu topraklar ne halksız ne de sahipsizdi. Yahudilerin Filistin'de devlet kurma isteği arttıkça karşılarındaki yerel halkın da buna direnci yükseldi. Zira Siyonist akımların bazıları tarihi ve kültürel

geleneği, bazıları da dini metinleri, bazıları ise sosyalizmi kendilerine rehber edinip bu topraklar üzerinde hak iddia ediyorlardı. Ancak bu isteklerini gerçekleştirecek demografik güçleri yoktu.

İstediklerine ulaşmak için diğer halkın kendi geleceğini belirleme hakkını önlemeleri gerekiyordu. Yahudiler kendilerini bir dinin mensubu olmanın ötesinde etnik bir halk olarak gördüklerinden, dini/kültürel bir eşitlik anlayışı bağlamında bu toprakları Filistinli Araplarla paylaşmak istemiyorlardı. Bu nedenle Siyonizm, dışarıdan gelenlerin yerel halkın elindekini almayı amaçlayan kolonici bir hareketine dönüştü. Ayrıca Siyonistlerin Filistinli Arapları kendi topraklarının üzerine çöreklenmiş bir halk olarak görmeleri çatışma halini doğal bir sonuç olarak üretti.

Böylece tarihsel süreç, İsrail'in giderek daha da savaşçı söylemleri/eylemleri takip eden bir devlete evrilmesine şahitlik etti. Bu süreçte ne kadar sert olursa barışa o kadar yakın olacağına yönelik bir anlayış politikasında hâkim oldu ve çatışma hali adeta var oluşun kaçınılmazı olarak konumlandı. Netice olarak Filistin'deki Yahudi ve Filistinli Arap toplumu arasında oluşan soruna çözümün güç kullanımıyla tanımlanmaya başlanması, var oluş için diğerini kontrol altına alma arayışını ortaya çıkardı. Böylece iki toplum arasındaki ilişki biçimi de beka üzerinden tanımlanır hale dönüştü.

Bahse konu mücadele bağlamında bu çalışma, Vladimir Ze'ev Jabotinsky'nin¹ sorun yaşayan iki toplumun ilişki biçimini tanımladığı Demir Duvar Doktrinini'ni esas almaktadır. Jabotinsky bu doktrini oluşturan fikirleriyle Yahudilerin gelecek ülküsünü şekillendirebilecek bir kapsam ve derinlik ortaya koymuştur. Onun sorunu ele almak için doktrin bağlamında çizdiği çerçeve, Filistin'deki Yahudi radikal kesimlerinde karşılık ve hayat bulduktan sonra Revizyonist Siyonizm bağlamında etkisini devam ettirmiştir. Doktrin sahip olduğu tanımlayıcı

¹ Vladimir Ze'ev Jabotinsky'nin hayatı ve düşüncelerine ilişkin bkz. Joseph B. Schechtman, *The Life and Times of Vladimir Jabotinsky: Rebel and Statesman*, Eshel Books, Maryland, 1986; Yakov Shavit, *Jabotinsky and The Revisionist Movement 1925-1948*, Frank Cass, London, 1988; Brian Horowitz ve Leonid Katsis (ed.), *Vladimir Jabotinsky's Story of My Life*, Wayne State University Press, Detroit, 2015.

ve çözüm öneren içeriğiyle İsrail'in devlet kuruluşundan sonraki süreçte Filistin soruna yönelik yaklaşımını yorumlayabilmek için önemli analiz çerçevelerinden birini oluşturmaktadır. Çalışma bu analiz çerçevesini ortaya koymaya çalışmaktadır. Ancak bu çerçevenin soruna uygulanması ve yorumlanması İsrail'in siyasi tarihinde okuyucu tarafından ele alınan konu ve zaman dilimi özelinde okuyucuya bırakılmaktadır. Zira ve şüphesiz İsrail'in Filistinlilere yönelik tutumu sadece Revizyonist Siyonizm ve Demir Duvar Doktrini ile yorumlanamayacak ve açıklanamayacak kadar geniş yelpazede birçok parametreyi barındırmaktadır. Ancak bu çerçevenin İsrail politikasında incelenmek üzere ele alınan olay ve zaman diliminde yer bulduğu görüldüğü durumlarda, bakış açısını derinleştirmekte kullanılabileceği veya istikrarlı bir uygulama tespit edildiği durumlarda ileriye yönelik projeksiyon imkânı sunacağı değerlendirilmektedir.

1. Demir Duvar Doktrini Nedir?

Demir Duvar, Jabotinsky tarafından revizyonistlerin Filistinli Araplara karşı tutumuna temel oluşturmak üzere tesis edilmiş bir kavramdır. Jabotinsky, revizyonist terminolojide İsrail toprağının Arapları olarak kavramlaştırılan Filistinlilerin milliyetçi arzularını sürekli olarak görmezden geldi. Bu nedenle onlarla çatışmayı doğal ve kaçınılmaz kabul etti. Bu sorunu oluşturulacak bir demir duvarla çözülebilir olarak tanımladı. Bu demir duvar, gerçek manada fiziki bir engel değil, Ürdün Nehri'nin iki yakasında kurulacak askerî, homojen ve organik bir Yahudi devletiydi. Jabotinsky'e göre Filistinlilerle Filistin'de bir Yahudi çoğunluğunun oluşturulmasını ve nihayetinde bir Yahudi devleti kurulmasını esas alan bir anlaşmanın yapılması ne mümkündür ne de arzu edilen bir şeydi. Bu sadece Yahudi silahlı gücünün Büyük İsrail üzerinde Yahudi egemenliğini sağlamasıyla mümkündür.²

Jabotinsky, önceki göçlerden daha büyük olan 4. Aliyah'a (1924-1929) giden süreçte Filistin meselesine çözümü olan Demir Duvar

² Nur Masalha, *Imperial Israel and The Palestinians: The Political Expansion*, Pluto Press, London, 2000, p. 56-57.

anlayışını, siyasi ve askerî gelecek teşkiline dönüştürerek bir doktrin haline getirdi.³ Jabotinsky'e göre Demir Duvar Doktrini'ne esas teşkil eden anlayış iki temel üzerine oturuyordu: Filistin manda yönetimi sınırları dâhilinde Ürdün Nehri'nin her iki yakası üzerine kurulu bir İsrail ülkesi ve toprak bütünlüğü korunarak tüm bu alan üzerinde siyasi egemenliğin tesis edilmesi için Yahudi siyasi haklarının acilen ilan edilmesi.⁴

Bahse konu çerçevede Demir Duvar, gücü konsolide etme, kendine saldırmaya çalışacak Araplara karşı askerî bir kapasite oluşturma ve Filistin coğrafyasındaki Arap toplumunu aşan model olacak bir Yahudi toplumu oluşturma çabasına karşılık geliyordu. Bu unsurlardan Yahudilerin beklentisi, Arapların zamanla kendi arzularının verimsizliğini ve mantıksızlığını kabul ederek bunlardan vazgeçmeleri, nihai olarak da Yahudi devletini kabul etmeleri ve onunla barış yapmalarıydı. İlk etapta bir uzlaşma olmasa da barış konseptini kabul etmeleri, daha sonra da zamanla barışın nimetlerini daha fazla görüp ikna olmaya devam ettikçe ona yönelmelerini esas alıyordu. Gerçek uzlaşma bundan sonra gelecekti.⁵

Anılan kapsamı yerine getirerek devlet olma amacına hizmet edecek doktrin iki aşamadan oluşuyordu: Arapların Yahudi devletini yok etme umudunu ortadan kaldıracak Demir Duvar'ın tesis edilmesi ve bu gerçekleştirildikten sonra da Filistinli Araplarla onların Filistin'deki statüleri ve ulusal hakları konusunda müzakere edilmesi.⁶ Bu iki temel aşama, a) Demir Duvar'ın tesis edilmesi, b) yıkma girişimlerine karşı savunulması, c) düşmanın kendi içinde iktidar değişikliğine neden olacak maliyetli bir yenilgi oluşturarak ılımlıların radikalleri taviz vermeye ikna etmesinin sağlanması, d) Demir Duvar'ın savunucularının bu değişimi

³ Yosef Gorny, *From Binational Society to Jewish State*, Brill, Leiden, 2006, p. 65.

⁴ Avi Shlaim, *The Iron Wall: Israel and The Arap World*, W.W. Norton, New York, 2000, p. 12.

⁵ Ze'ev Maoz, *Defending The Holy Land*, The University of Michigan Press, Ann Arbor, 2009, p. 6.

⁶ Avi Shlaim, "The Iron Wall Revisited", *Journal of Palestine Studies*, 2012, Vol. 41, No. 2, 80-98, p. 83.

kabullenerek kendi tutumlarını görüşme ve tavize yönlendirmeleri ile e) kolektif hakların eşitliği bağlamında yürütülecek müzakereler yoluyla çatışmanın yatıştırılması şeklinde 5 alt bileşen halinde ele alınıyordu.⁷

Demir Duvar, devletleşmeye giden yolda son durak değildi, bu sona giden bir yol ve yöntemdi. Arap direnişi kırıldıktan sonra asıl süreç Filistin ulusal hareketi içinde başlayacaktı ve ılımlı görüşler ön plana çıkacaktı. Bundan sonra ciddi görüşmeler başlayacaktı. İşte bu görüşmelerde Yahudi tarafı Filistinli Araplara ulusal ve medeni hakları konusunda öneride bulunacaktı. Jabotinsky ulusal hakların ne olduğu konusunda bir çerçeve çizmemekle birlikte daha sonraki yorumları bunun Yahudi devleti içinde bir özerkliğe karşılık geldiğini gösteriyordu.⁸

Bu kapsamda doktrinin en öne çıkan unsuru, Yahudilerin taleplerinin başta ortaya konması ve daha sonra genişletilmemesiydi. Çünkü doktrin görüşme aşmasına gelinene kadar ulusal ve medeni statülerin eşitliğinden ziyade tek tarafın (Yahudilerin) mutlak üstünlüğünü esas alıyordu. Üstelik de Yahudilerin Araplardan daha zayıf olduğu 1920'li dönemde.⁹ Tek taraflı yüksek beklentiye rağmen bu amaç için silahlı mücadeleye girmek son çare olarak düşünülmüştü. Zira savaş hali doktrinin altını boşaltıp, demografik olarak zayıf olan ve ılımlı yaklaşımı esas almak durumunda olan Yahudi toplumunun doktrinden beklentisini azaltabilirdi.¹⁰

Çizilen çerçevede doktrinin sürekli bir savaş haline olmasa bile sürekli bir ötekileştirme ve eşitsizlik sürecine karşılık geldiği belliydi. Jabotinsky bu eşitsizlik halini ve Yahudi yurdu tahayyülünü, yani Demir Duvar Doktrini'ni, 1923 yılında yazdığı Demir Duvar (deneme), ve Demir Duvar (Biz ve Araplar) makaleleriyle daha detaylı olarak ete kemiğe büründürdü. Doktrini oluşturan düşünsel alt yapı, onun Yahudilerin yaşadıkları sorunlara çözüm arayışına dair geniş kapsamlı fikirlerinin

⁷ Ian Lustick, "To Build and to Be Built By: Israel and The Hidden Logic of The Iron Wall", *Israel Studies*, 1996, Vol. 1, No. 1, 196-223, p. 203.

⁸ Shlaim, "The Iron Wall Revisited", p. 83.

⁹ Lustick, a.g.e., p. 209-210.

¹⁰ Maoz, a.g.e., p. 13, 170.

ve beklentilerinin konsantre edilmiş haliydi. Meselenin tespiti ve çözüme dair düşünceleri devlet kuruluşundan sonraki dönemde de sorunun ele alınışında referans oluşturacak biçimde aşağıdaki şu başlıklar altında toplanıyordu.

2. Jabotinsky'nin Filistin'de Bir Yahudi Yurduna İlişkin Yaklaşımı

Jabotinsky Siyonist harekete katılmadan önce 1898'de kendisinin tam bir anti-semitik olarak yaftalanmasına neden olacak şekilde, Yahudilerin komşuları tarafından nefret edilen ve zulme tabi kılınan kötü bir halk olduğunu söylüyordu. Fakat bu tespitini çözümün bir parçası olarak konumlandırıyor ve çözüm olarak Filistin'e genel bir Yahudi göçünü işaret ediyordu. Aslında o anti-semitik değildi. O dönemde birçok Yahudi anti-semitizmin kaçınılmaz olduğunu düşünüyordu. Jabotinsky'e göre Yahudi halkına yönelik düşüncede değişiklik oluşturmaya çalışmak zulmün derinleşmesini önleyemezdi ancak onun sona erdirilmesine gidecek yolun önünü açabilirdi. Jabotinsky böyle bir ruh haliyle, yani Yahudilerin uğradıkları zulmün aynı zamanda çözümün bir parçası olarak kullanılabileceği düşüncesiyle, Siyonist harekete olumlu yaklaştı.¹¹ Onu Siyonist hareketin içinde yer alma kararlılığına iten asıl mesele ise Rusya'nın Yahudilere karşı giriştiği şiddet faaliyetleri (pogrom) oldu. Rusya'da organize bir Yahudi meşru müdafaa yapısının kurulmasını sağlamak için yerel Yahudi liderlerine mektuplar gönderdi. Bu mektuplarına cevap alamadı ama bu liderler tarafından Odessa'da hali hazırda kurulu olan meşru müdafaa yapılanmasına katılmaya yönlendirildi. Jabotinsky de bu gruba katılarak hem silah temininde hem de bildirilerin yazılmasında yardımcı oldu.¹²

Kafasındaki düşünce ve sahadaki eylemin birleştiği bu yıllar, çözüm için bir anlayış oluşturulmasının da zeminini teşkil etti. Jabotinsky

¹¹ Ze'ev Jabotinsky, *Collected Writings: Autobiography-The Story of My Life*, Tel Aviv: Eri Jabotinsky and Amihai Publishing Company, 1947, p. 27-28, 31'den aktaran Meyrav Wurmser, *Ideas and Foreign Policy: The Case of Israeli Likud Party*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, The George Washington University, Washington DC, 1998, p. 84-85.

¹² Wurmser, *a.g.e.*, p. 85-86.

Siyonist faaliyetlerinin başından itibaren, neden halk çoğunluğu oluşturacakları özerk ulusal bir toprağa ihtiyaç duydukları ve neden bu toprağın tarihi İsrail ülkesi (Filistin) olması gerektiği hususlarını açıklayacak bir Siyonist teoriye gereksinim olduğunu düşünüyordu.¹³ Bu yaklaşımı onu gelecekte kurulacak bir Yahudi devletinde Arap-Yahudi ilişkilerini ele alan ilk düşünürlerden biri yapıyordu. Zira diğer Siyonistler gelecekte bir çatışmayı öngörmekle birlikte özellikle göçün artması sonrasında yaşanacak soruna bir çözüm önermiyorlardı. Jabotinsky'e göre asıl sorun, Yahudilerin buldukları ülkelerde anti-semitizme maruz kalmaları değil, yurtsuz bir halk olmalarıydı.¹⁴

Bu doğrultuda yurtsuzluk sorununun çözüme yönelik ilk tanımlama çabası Yahudi toplumunu konumlandırmaya yönelik oldu. Jabotinsky'nin ulus ile insanlık arasındaki tercihi ulustan yanaydı.¹⁵ Ulusal kimlik duygusunun kaynağını ise kanda buluyordu.¹⁶ Anavatan, din, dil, tarihi bağlar ise milliyetçiliğin özü değil tamamlayıcı unsurlarıydı.¹⁷ Jabotinsky'e göre her ırk, bir ulus olma yolunda kendisi için ekonomik, siyasi ve manevi olarak mükemmel bir ortama sahip olmak için, yani her detayı kendi düşüncesinin ürünü olan ve her detayı kendi ağız tadına uygun olan bir yapıya sahip olmak için çaba göstermekteydi. Böyle mükemmel bir ulusal kültür ise ancak bir ırk kendi vatanına

¹³ Raphaela Bilski Ben-Hur, *Every Individual is a King-The Soviet and Political Thought of Ze'ev (Vladimir) Jabotinsky*, Tel Aviv: Dvir, 1988, p. 156'dan aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 146.

¹⁴ Ben-Rafael Galanti, W. E. Aaronson and I. Schnell, "Power and Changes in The Balance Between Ideology and Pragmatism in The Right Wing Likud Party", *GeoJournal*, 2001, Vol.53, No. 3, 263-272, p. 264-265.

¹⁵ Ze'ev Jabotinsky, *Collected Writings: Autobiography-The Story of My Life*, Tel Aviv: Eri Jabotinsky and Amihai Publishing Company, 1947, p. 27-28, 31'den aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 140.

¹⁶ Ze'ev Jabotinsky, "Letter on The Autonomism", *Selected Writings: Diaspora and Assimilation*, Tel Aviv: Shlomo Zaltzman, 1936, p. 142-143'ten aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 126.

¹⁷ Wurmser, *a.g.e.*, p. 132.

sahip olduğunda yaratılabilirdi ve ona göre Yahudiler bir ulusun ve ırkın korunması için toprağın önemini vurgulayan harika bir örnekti.¹⁸

Jabotinsky'e göre insanlar siyasi ve hukuki statülerine göre değil, milliyetlerine ve ırklarına göre tanımlanmaktaydılar. Bu nedenle Siyonizmin amacına ulaşması için Filistin'de Yahudi çoğunluğu sağlanmalıydı. Ancak çoğunluk bu topraklarda demokratik bir tutum içinde olmayacak, çoğunluk bu topraklara Yahudi karakterinin damgasını vurmak için kullanılacaktı.¹⁹ Birçok Siyonist bu yaklaşımı kabul etmeyerek vicdanlarında yer tutacak daha ahlaki bir meşruiyetin arayışında olurken, Jabotinsky, Yahudilerin kendilerini Avrupa'da tehdit eden felaketten kaçmaya çalıştıklarını hatırlatarak, Yahudilerin ahlakiliğinin Arapların Filistin'deki ahlakiliğini geride bıraktığını ileri sürdü.²⁰ Jabotinsky'e göre yurtsuz Yahudiler dünyanın her yanına dağılırken Arap halkları kendi yurtlarında egemenliğin tadını çıkarıyorlardı. Burada bahse konu olan eşitsizlikti. Adil olan, Yahudilerin topraklarını bu bütünden ayırmak ve yurtsuz dolaşan haklı yurt sahibi yapmaktı.²¹ Onun düşüncesinde Yahudilerin Filistin'deki hakları Arapların olduğundan mutlak bir şekilde fazlaydı. Ayrıca Yahudiler bu hakları kendilerine vermeleri için dünya toplumundan dilenmek zorunda değildiler, Yahudiler bunu gururlu biçimde talep etmeliydiler.²²

Jabotinsky'nin işaret ettiği yönde zaten sahada yürütülmekte olan bir faaliyet söz konusuydu. Onun Siyonizmin merkezi dediği Rusya'dan gelen Siyonistler 1906'da Finlandiya'nın Helsinki şehrinde toplanarak Helsingfors (Helsinki) programını başlatmışlardı. Jabotinsky'e göre bu

¹⁸ Ze'ev Jabotinsky, "A Lecture on The History of Israel", Selected Writings: Diaspora and Assimilation, Tel Aviv: Shlomo Zaltzman, 1936, p. 335-336'ten aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 134.

¹⁹ Eran Kaplan, *The Jewish Radical Right*, University of Wisconsin Press, Wisconsin, 2005, p. 49.

²⁰ Uri Avnery, *Israel's Vicious Circle*, Pluto Press, London, 2008, p. 52.

²¹ Ze'ev Jabotinsky, "The Ethics of The Iron Wall", Jabotinsky Institute in Israel, http://www.infocenters.co.il/jabo/jabo_multimedia/Files/linked/%D7%901%20-7_14.PDF (Erişim Tarihi 27.12.2018)

²² Wurmser, *a.g.e.*, p. 164.

buluşmada eski ve yeni amaçlar ile beklentileri bir araya getiren yeni bir Siyonizm oluşturulmuştu. Bu yeni yaklaşımın sloganı “pratik iş” ve “İsrail ülkesindeki mevzileri fethet” idi.²³ Zaten Jabotinsky'nin yaklaşımı da farklı değildi. Geleceğe realist olarak bakan biri olarak Siyonist faaliyetleri, önce gelenin kazanımı belirleyeceği, Yahudiler ile Araplar arasındaki bir at yarışına benzetiyordu. Dolayısıyla milyonlarca Yahudinin Filistin'e gönderilmesi için zamanın en hızlı şekilde kullanılması gerektiğini düşünüyordu. Bu eylem iki sorunu birden çözecekti: Avrupa'daki Yahudilerin kötleşen durumu ve Filistin'deki Yahudi çoğunluğunun sağlanması.²⁴

Jabotinsky için Yahudi sorununun çözüm yöntemi olarak Filistin'e dönüş fikri yerli yerine oturmuştu ancak bölge Osmanlı hâkimiyetindeydi. Bu meselenin yerinde tetkik edilmesi gerekliydi. Jabotinsky Jön-Türk Hareketi'nin yönetimi almasından sonra gazeteci olarak İstanbul'a geldiğinde Osmanlı'nın zayıf ve çökmekte olduğunu görerak, bunun Siyonist hareket için faydalı olabileceğini tespit etti. Ancak Jön-Türkler de Filistin'de Yahudi özerkliğine izin vermiyorlar aksine Osmanlı tebaasını Osmanlılık düşüncesi altında birleştirmeye çalışıyorlardı. Bu durum çabasına sekte vurdu fakat I. Dünya Savaşı'nın başlamasının ardından Osmanlı-Alman bloğunun kaybedeceğini fark ederek devrimci bir fikir için çalışmaya başladı. Yani Filistin'in özgürleştirilmesine yardım etmek üzere İngiliz ordusunun bir parçası olarak bir Yahudi taburunun kurulması çabasına girdi. Çabalar sonuç verdi ve İngiltere Ağustos 1917'de Filistin'deki silahlı mücadeleye katılmak üzere iki Yahudi taburunun kurulmasını kabul etti. Jabotinsky bunu İngiliz hükümetinin Yahudileri bir millet olarak tanıması şeklinde yorumladı ve Yahudilerin katılımı olmadan Filistin toprağının elde edildiğine yönelik olabilecek iddiaları ortadan kaldırmak amacıyla yapıldığını düşündü. Ona göre İngilizler Yahudilerin Filistin'deki iddiaları

²³ Vladimir Jabotinsky ve Brian Horowitz, *Vladimir Jabotinsky's Story of My Life*, Wayne State University Press, Detroit, 2016, p. 90.

²⁴ Ehud Luz, “The Moral Price of Sovereignty: The Dispute About TheUse of Military Power Within Zionism”, *Modern Judaism*, 1987, Vol. 7, No. 1, 51-98, p. 65.

konusunda ikna olmuşlardı. Yahudilerin içinde yer aldığı İngiliz askerî garnizonunun Filistin'i Osmanlı'dan koparması ise beklentisiyle tam olarak örtüşüyordu. Jabotinsky ortaya çıkan sonucu, yani savaş ile kazanılmış bir Filistin anlayışını, devletin kurucu ilkesi yapmayı ve moral güç takviyesi olarak kullanmayı çözüm fikrinin bir parçası yaptı.²⁵

İngiltere'nin Kasım 1917'de yayınladığı Balfour Deklarasyonu ile muğlak olarak olsa da Filistin'de bir Yahudi yurdunun kurulmasına yardım edeceğini ilan etmesi, tam olarak olmasa da Jabotinsky'nin çözüm arayışı zincirine bir halka daha ekledi. Hoşnutsuzluğu Balfour Deklarasyonu ile belirsiz biçimde çerçevesi çizilmiş değil, İngiltere tarafından açıkça ilan edilmiş bir Yahudi devleti istemesiydi.²⁶ Ayrıca deklarasyonu önemsemekle birlikte Filistin meselesini daha geniş manada Yahudiler ile İngiltere arasında bir düet değil, bir dünya konseri olarak görüyordu.²⁷ Bu Yahudilerin beklentilerini elde etme çabasını İngiltere'nin politikasının ötesine genişletme çabasıydı. Ancak konjonktürel gerçeklik olan İngiltere'nin bölgedeki hegemonyasını ön plana çıkarmayı tercih etti. Yahudi sorununun çözümünü İngiltere ile ilişkilendirdi. Yahudi devletini İngiltere'nin bölgedeki çıkarlarının teminatı, onun yardım ve uluslararası iş birliğini talep eden Avrupa'nın bir parçası olarak konumlandırdı.²⁸

Deklarasyonun ardından takvimler 1918 yılı gösterirken ve I. Dünya Savaşı'nın sonlarına yaklaşılırken deklarasyonun Jabotinsky'e göre yorumu, İngilizler tarafından Filistin'de kurulacak Yahudi ulusal

²⁵ Eran Kaplan, *Jewish Radical Right: Revisionist Zionism and Its European Origins, 1920-1937*, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Brandeis University, Massachusetts, May 2001, p. 18; Ze'ev Jabotinsky, *Collected Writings: Autobiography-The Story of My Life*, Tel Aviv: Eri Jabotinsky and Amihai Publishing Company, 1947, p. 27-28, 31'den aktaran Wurmser, a.g.e., p. 88.

²⁶ Medeleine Tress, "Fascist Components in The Political Thought of Vladimir Jabotinsky", *Arab Studies Quarterly*, 1984, Vol. 6, No. 4, 304-324, p. 323.

²⁷ Jan Zouplna, "Revisionist Zionism: Image, Reality and The Quest for Historical Narrative", *Middle East Studies*, 2008, Vol. 44, No. 1, 3-27, p. 14.

²⁸ Joseph Heller, *The Stern Gang: Ideology, Politics and Terror, 1940-1949*, Routledge, New York, 1995, p. 2.

yurdu olarak tanımlanan toprakların Şeria Nehri'nin doğusunu da kapsadığı şeklindeydi. Ancak I. Dünya Savaşı sonrasında İngiltere'nin burayı Trans-Ürdün Krallığı olarak tanımlaması ve bunun hükümet etme yetkisine sahip Siyonistler tarafından kabul görmesi Jabotinsky için kabul edilemezdi. Ona göre Doğu Şeria'nın Yahudi yurdundan ayrılması tarihi ve pratik manada adaletsizlikti. Jabotinsky'e göre Şeria'nın doğusu batısına göre göçmenlerin absorbe edilmesi için geniş ve üretim imkânları bakımından daha uygundu. Bu bölgenin ilhaki göçmen sayısını ikiye hatta üçe katlayabilirdi. Sonuçta esas olan Yahudi göçünün maksimize edilmesiydi.²⁹

Jabotinsky'nin düşüncelerinin sahaya yansımaları için beklentinin ötesinde uluslararası mutabakata ihtiyaç vardı ve etkin aktörler ile beklenti içinde olan tarafların bir araya getirilmesi gerekiyordu. Bu gereklilik üzerinden Jabotinsky hazırlığını yaptı ve savaş sonrası durumu ele almak üzere düzenlenmesi planlanan bir barış konferansında (bu konferans 1919 yılında Paris Barış Konferansı adıyla düzenlenecektir) sunulmak üzere Filistin'de bir Yahudi yurduna ilişkin çözüm yaklaşımını ele alan bir belge kaleme aldı. Bu çalışmasında Yahudilerin sürgündeki hayatını, savaş sonrasında Doğu Avrupa Yahudilerinin ekonomik/siyasi durumlarını ve Filistin'de gelecekte gerçekleşecek siyasi rejime dair görüşlerini ortaya koydu. Bu çalışmasında, empati yapıldığında aksi durum geçerli olsa da Siyonizmin Filistin'de bir Yahudi devleti kurulmasını istediğini vurguladı. Ancak mevcut konjonktürde kendisine göre bir Yahudi devleti fikrinin olgunlaşmadığını hatta tartışılmasının bile yersiz olduğunu belirtti. Zira Yahudi devletinin kuruluşundan önce yapılması gerekenler olduğunu düşünüyordu. Bu doğrultuda Filistin'e geniş ölçekli bir Yahudi yerleşimi programı ile bu programın uygulanabilmesi ve gelecek olanların yerel halka (Filistinli Araplar) katkı sağlaması için Filistin'in ekonomisinin (tarım, ulusal kaynaklar, sanayi ve ulaşım) kapsamlı bir biçimde planlanmasını önerdi. Yani devletleşmeden önce Filistin'in çok sayıda

²⁹ Wurmser, *a.g.e.*, p. 192-194-195.

Yahudi'yi kabul etmesine olanak sağlayacak şartların oluşturulması gerekiyordu.³⁰

Jabotinsky, önerisini 1918'de Siyonist Hareket'in taleplerinin konferansa yönelik olarak tartışıldığı Temsilciler Meclisi (*Asefat HaNivrahim*) oturumunda daha da detaylandırdı. Oturumda hem Balfour Deklarasyonu'nda hem de uluslararası iradede Filistin'in Yahudi halkının ulusal yurdu olarak tanındığını belirterek, bu toprakların artık sadece yerleşiklerinin malı olmadığını ve her iki unsurun "müşterek malı" olduğunun altını çizdi. Bu doğrultuda da Filistin'in gelecekteki siyasal rejimini iki halkın eşitlik statüsü ve iş birliği üzerine inşa edecek bir planı ortaya koydu. Bu plana göre; a) Mandater güç İngiltere, Filistin'de güvenliğin ve hayatın idare edilmesi ile Yahudi ulusal yurdunun inşa edilmesine yardım sorumluluğunu üstlenecekti. b) Filistin'deki toplumsal yapı Yahudiler ve olmayanlar şeklinde, tek bir ulus oluşturmayacak şekilde ele alınacaktı. Bu yapı iki temsil şeklini barındıracaktı, ilki Dünya Siyonist Teşkilatı üzerinden dünya Yahudilerinin Filistin'deki Yahudilerle ilişkisini toprağa bağlı olmadan tesis edecek, ikincisi ise Filistin'deki Yahudiler ile yerel halk arasındaki ilişkiyi toprak bağlamında ele alacaktı. c) Devletin yönetimi Dünya Siyonist Teşkilatı'nın rızasıyla atanmış bir idari kimlik tarafından gerçekleştirilecekti. Jabotinsky'e göre bu yönetim çerçevesi içinde göç, sanayi, tarım, ticaret, ulaşım ve kamu işleri bakanlıklarının bu siyasi kimliğin temsilcilerinin elinde olacaktı. Danışma görevini üstlenecek bir Yasama Konseyi atanmış hükümetle birlikte görev yapacaktı. Bu konsey "müşterek mal" ilkesine göre teşkil edilecekti. Konseyin yarısı Dünya Siyonist Teşkilatı tarafında atanacak diğer yarısı yerel halk tarafından seçilecekti. Böylece Jabotinsky'e göre iki halk da yönetimde eşit güç ve etkiye sahip olacaktı. Mandater güç gözetim görevi üstlenecekti.³¹

Anılan çerçevede Filistin meselesine yönelik Jabotinsky'nin kafasındaki çözüm, Siyonist Hareket tarafından resmen kabul edilen ve

³⁰ Gorny, *From Binational Society to Jewish State*, p. 20-21.

³¹ *A.g.e.*, p. 21-23.

sadece Batı Şeria’da bir Yahudi yurdu kurulmasını Doğu Şeria’nın ise bu kapsamdan çıkarılmasını ele alan İngilizlerin 1922 tarihli Churchill Beyaz Kitabı’na tezat oluşturan iki uluslu bir siyasi oluşumdur. Yani bir Yahudi-Arap federasyonuydu. Bu devlete bir Arap kral başkanlık edecek, bir Yahudi başbakan olacak ve iki kamaralı seçilmiş bir parlamentoya sahip olacaktı. İki ulusun eşit temsiline sahip bir senato ile orantılı temsilin olduğu bir müşterek kamara bulunacaktı. Bu sistem dâhilinde Filistin’e sınırsız Yahudi göçü söz konusu olacaktı. Bahse konu çerçevede Jabotinsky’nin meseleye bakış açısı, Batı ile siyasi ve kültürel yakınlık barındırdığından ve Batı liberal ilkelerini benimsediğinden Arap ulusal azınlığı kimliğinin mümkün olduğunca fazla biçimde Yahudi devleti içinde var olması yönündeydi. Ancak bu Arap federasyonuna dâhil olmak anlamına gelmiyordu. Zira hem buna inanmıyor hem de Batı ile bağlantıyı koparacağı için kabul etmiyordu.³² Ayrıca Yahudileri Avrupalı olarak gördüğü için Filistin’de Orta Doğulu olmayan bir Yahudi devleti istiyordu.³³

Jabotinsky bu yaklaşımı bağlamında ve bu dönemdeki şartlar itibarıyla, Filistin’deki yerel Arap nüfusu kendi ana vatanları içinde ulusal özgürlük arzusu olan ulusal bir grup olarak kabul ediyordu. Entelektüel, dürüst ve liberal bir düşünür olarak sorunun çözümünü aynı vatanın iki ulus tarafından paylaşılmasında görüyordu. Bu nedenle kendi etnik-milliyetçi felsefesini yerel Arap halkın haklarıyla uyumlu hale getirmeye çalışan bir yaklaşımı benimsiyordu. Ona göre her ulus, kendi kültürel ve ulusal farkındalığı ile yaratıcılığı olan özel genetik kodlara sahip ırksal bir topluluğu temsil ediyordu. Ulusal kültür, ulusal özellikler gösteren bir toprakta, vatanda oluşur ve gelişirdi. Fakat gelinen noktada saf ırk kalmamakla birlikte her ulusun kendi ırk standartları vardı. Ona göre bu ırkların diğerlerinden üstün veya aşağıda olması manasına gelmiyordu. Her ırk diğerlerinden ne az ne de fazla kalite ve karaktere sahipti. Yahudi kültürünü de oluşturan bağlı olduğu topraktı dolayısıyla gelecek

³² Josef Gorny, “To Understand Oneself: Does It Mean to Understand The Other?-Reflections”, *Israel Studies*, 2013, Vol. 18, No. 2, 41-52, p. 42, 45-46.

³³ Tress, *a.g.e.*, p. 318.

Uganda³⁴ gibi başka bir toprakta kurulamazdı. Dolayısıyla Yahudilerin devletsizlikten kaynaklanan sorunları, Arapları da dikkate almak kaydıyla Filistin'de çözülmeliydi. Fakat Jabotinsky'nin Filistin'de bir Yahudi devleti düşüncesine İngiltere mutlak kabul göstermiyordu. Bu nedenle Jabotinsky, Siyonistlerin İngiltere'nin çıkarlarını ön plana çıkararak (yani Filistin'in tamamı üzerinde İngiltere yanlısı, belki de Kanada ve Avustralya gibi bir İngiliz dominyonu şeklinde İngiliz İmparatorluğu'nun çıkarlarıyla uyumlu bir yapı kurulması önerisi üzerinden) İngiltere'yi ikna etmesi gerektiğini düşünüyordu. Böylece Filistin'de Yahudi yurdu işlevi görececek bir devlet kurulabilirdi.³⁵

Jabotinsky'nin yaklaşımı, Helsingfors Programı ve Doğu Avrupa Siyonistlerinin beklentileri doğrultusunda ortaya çıkan farklı Siyonist önerilerin yanında, Filistin'de bir yurdun nasıl kurulacağına dair bir alternatifti. Ancak onun bu fikri gerek Siyonistler gerekse de Araplar tarafından reddedildikten sonra Churchill Beyaz Kitabı'na muhalefetini ilan etti ve Siyonist yönetimin bu belgeyi kabul etmesinin ardından istifa ederek sert bir politikaya yöneldi. Yahudi halkının ulusal toprağı olarak gördüğü yerler üzerinde kontrol sahibi olma iddiasını ileri sürdü. Filistin'deki diğer Siyonist yapılara meydan okudu ve federasyon düşüncesinden Demir Duvar Doktrinine doğru bir kayış yaşadı.³⁶

³⁴ Theodor Herzl, Osmanlı İmparatorlu ile uyum içinde olmak şartıyla Filistin'e Yahudi göçünün bir amaca ulaşabileceğini aksi durumun boşa bir çaba olacağını düşünüyordu. Sultan Abdulhamid ile yaptığı görüşmelerden sonuç alamayınca İngiltere ile sorunu çözmeye yöneldi. Osmanlı İmparatorluğu'nu çöküşün eşiğinde gördüğünden İngiltere'den geçici Yahudi göçü için bir yer göstermesini talep etti. Düşüncesine göre Osmanlı yıkılıp Filistin tekrar müstakbel yurt kimliğine kavuşana kadar bu geçici yerde kalınabilirdi. İngiltere Afrika'daki sömürgesi olan Uganda'nın bir bölümünü bu amaç için önerdi. Uganda Planı 6. Siyonist Kongre'de ele alındı ancak 7. Siyonist Kongre'de vazgeçilerek tek seçenek olarak Filistin kabul edildi. Naomi E. Pasachoff and Robert J. Littman, *A Concise History of the Jewish People*, Rowman & Littlefield, Maryland, 2005, p. 242.

³⁵ Galanti, vd., *a.g.e.*, p. 264-265.

³⁶ Ilan Peleg, "The Zionist Right and Constructivist Realism: Ideological Persistence and Tactical Readjustment", *Israel Studies*, 2005, Vol. 10, No. 3, 127-153, p. 127.

Zira gelinen nokta itibarıyla Jabotinsky'e göre eğer Dünya Siyonist Teşkilatı bir an önce devlet kuruluşunu ilan etmezse İngiltere bunu sürekli geciktirerek hem Yahudilerin hem de Arapların beklentilerini kendi çıkarına istismar edecekti. Bu kabulü bağlamında düşüncelerini daha yüksek sesle dile getirmeye başladı ve seçtiği yola yaptığı çağrı cevap bulup yaygınlaşınca Siyonizmin ne olması gerektiği hususundaki manifestosunu ortaya koydu. Temel ilke oldukça açıktı: "söz yok icraat var".³⁷ Bu ilke doğrultusunda Batı Şeria'nın tarihi-dini literatürdeki karşılığı olan Judea ve Samaria (Yehuda ve Şamron) ifadelerini, bu topraklar üzerinde Yahudi iddialarını meşrulaştırmak ve buraya dünyadan Yahudi göçünü çekebilmek için kullanmaya başladı. Siyonizm'in tüm Araplara karşı müşterek bir dava oluşturacağına inandı ve Ürdün'ün egemenliği ile Filistinlilerin kendi geleceğini belirleme hakkına açıkça karşı çıktı.³⁸

Ona göre kendi geleceğini belirleme hakkı, bir halkın bir toprağı elde tutarak sürekli olarak buraya sahip olacağı ve yurtları kaybetmiş halkın sonsuza kadar yurtsuz kalacağı anlamına gelmiyor, Yahudilerin yaşam hakkının tanınması halinde onların da diğerinin hakkına saygı duyacağı anlamına geliyordu.³⁹ Ayrıca kendi geleceğini belirme hakkı, çok toprağı olanların az olanlara veya hiç olmayanlarla bunu paylaşması ve tüm uluslara kendi geleceğini belirleme hakkını yaşamasına imkân sağlanmasındı.⁴⁰ Bu çerçevede Jabotinsky'e göre kendi geleceğini belirleme hakkı Arapların değil, geçmiş zulümle dolu olan Yahudilerin hakkıydı. Adalet adına tarihi ülkelerinde hak iddiası Yahudilere aitti.⁴¹

³⁷ Donald Paul Hymel, *Israel's Benevolent Earthquake and The Ultimate Triumph of Revisionist Zionism*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Troy State University, Weisbaden, 1988, p. 43-44.

³⁸ Patricia Goldstone, *Aaronsohn's Maps: A Man Who Might Have Created Peace in The Middle East*, Counterpoint, Berkeley, 2007, p. 172.

³⁹ Jabotinsky, "The Ethics of The Iron Wall".

⁴⁰ Ze'ev Jabotinsky, "Protection Jews", *Collected Writings: On The Way to A State*, Jerusalem: Eri Jabotinsky, 1953, p. 263-264'den aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 234-235.

⁴¹ Ze'ev Jabotinsky, "Parliament", Haartz, July 1925'ten aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 235.

Yahudilerin iddiası daha ahlakiydi zira Arapların hakları zarara uğratılmıyordu.⁴²

İlimli Siyonistler Jabotinsky'nin yaklaşımını ahlaki zeminde eleştirdiler. Ancak Jabotinsky'e göre ahlakilik bakımından Siyonizm ne olumlu ne de olumsuz bir olguydu ve Siyonist olanlara göre Siyonizm ahlakın kendi taraflarında olduğunu düşündükleri bir hareketti. Eğer Siyonizm Filistin'de bir Yahudi yurdunun kurulmasıyla ilgili bir dava ise ve bunu kendine amaç edinen sert tutum ahlaki değil ise ulusal yurt rüyası da ahlaki olarak değerlendirilemezdi. Eğer dava güç kullanmayı gerektiriyorsa bu onun ahlakiliğine zarar vermez düşüncesindeydi ve bunun Arap direnişine karşı izlemeleri gereken tutum olması gerektiği fikrindeydi.⁴³ Aksi durumda Siyonizm fikri unutulmalı ve Filistin'de Yahudi çoğunluğunun elde edilmesi beklentisi sonlandırılmalıydı.⁴⁴

Jabotinsky nihayetinde diğer düşünce biçimlerine karşı çıkararak çerçevesini çizdiği düşüncelerini siyasi bir harekete dönüştürmüş oldu (bu siyasi ele alış daha sonra Revizyonist Siyonizm olarak anılacaktır). Hareketin amacının da Ürdün Nehri'nin her iki yakasında Yahudi çoğunluğuna sahip bir Yahudi devleti kurmak olduğunu açıkladı. Gelecekteki Yahudi devletinin Ürdün Nehri'nin doğusundaki kesimden hem tarihi hem de pratik manada ayrı düşünülemeyeceğini, Doğu Ürdün toprağının tarihsel olarak Yahudi Filistin'i'nin bir parçası olduğunu, Yahudilerin buraya Batı Filistin'den önce yerleştiğini vurgulayarak hedef tespiti yaptı.⁴⁵ Batı Şeria'ya yerleşecek Yahudi göçünü 25 yıl sürmek üzere yılda 40.000 olarak belirledi. Eğer Doğu Şeria'da Yahudi göçüne açılırsa bu rakam yıllık 50.000-60.0000 olacaktır. Onun Filistin'de Yahudi çoğunluğu talebi Arapları yönetme arzusuyla ilgili değildi,

⁴² Ze'ev Babotinsky, "Zionism and Morality", *The Man and His Teachings*'ten aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 237.

⁴³ Shlaim; "The Iron Wall Revisited", p. 83.

⁴⁴ Jabotinsky, "The Ethics of The Iron Wall".

⁴⁵ Nadan G. Shelef, "From Both Banks of The Jordan to The Whole Land of Israel: Ideological Change in Revisionist Zionism", *Israel Studies*, 2004, Vol. 9, No. 1, 125-148, p. 127.

kendilerini kimsenin yönetemediği bir ülke arayışıyla ilgiliydi⁴⁶ ve Filistin'deki karar süreçlerini yönetebilecek bir çoğunluğa sahip olmakla sınırlıydı, aşırı göç için yer olmadığının farkındaydı.⁴⁷ Bu nedenle Filistin'de mümkün olduğunca fazla Yahudi çoğunluğunun tesis edilmesi ister siyasi ister dini olsun tüm Siyonizm formlarının amacı olması gerektiği düşüncesindeydi.⁴⁸

Onun düşüncesinde Yahudi devletinin kurulacağını ilan edilmesi ülkeye Yahudi göçünü teşvik edecek, İngiltere'nin müttefiklerini Siyonist amaçların saflarına katacak ve Siyonistler ile Filistinli Araplar arasındaki ilişkilerin dürüst bir zeminde ele alınmasına imkân tanıyacaktı. Bu çerçeve içinde sol Siyonistler tarafından Siyonizmin nihai amacının açıklanmasının geciktirilmesi davayı zayıflatmakta ve Yahudi milliyetçiliği coşkusuna zarar vermekteydi.⁴⁹ Zira Jabotinsky Yahudi milliyetçiliğinin, toplum kimliğinin uluslararası hale getirilmesine karşı bir muhalefet ve protesto olduğuna inanıyordu. Onun işçi ve sınıf mücadelesine karşı olan düşmanca tutumu sadece İşçi Siyonizmi'ne olan muhalefeti ile ilgili değildi. Ona göre Siyonist Hareket içinde sınıf mücadelesi olmamalıydı ve sendikaların sadece iş gücünü organize etmek işlevi olmalıydı. Yahudi toplumu işçi sınıfı bağlamında değil, Yahudi kimliği bağlamında bir araya gelmeliydi.⁵⁰

Jabotinsky'nin Yahudi kimliğinden kastı tek bir ideal olan "tek bayrak Siyonizmi" idi. Yani Ürdün Nehri'nin iki yakasında Yahudi çoğunluğunu esas alan bir devlet kurulması dışında bir amaç olmamasıydı.⁵¹ Bu çerçevenin alt bileşenleri de şunlar olmalıydı:

⁴⁶ Ze'ev Jabotinsky, "The Goal of Zionism", *The Zionist*, Vol. 1, No. 1(14), New York, May 1926'dan aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 179.

⁴⁷ Ze'ev Jabotinsky, "What Do The Revisionists Want", Jerusalem: The Central Committee of The Zionist Revisionist Organization, 1926, s. 3-4'ten aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 180.

⁴⁸ Ze'ev Jabotinsky, "Rov (Majority)", Ba-Derech la-Medina 197'den aktaran Kaplan, *Jewish Radical Right*, p. 85.

⁴⁹ Ya'akov Shavit, *The Revisionist Movement: The Plan for Colonization Regime and Social Ideas*, Tel Aviv: Hadar, 1977, p. 46'dan aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 183.

⁵⁰ Tress, *a.g.e.*, s. 310.

⁵¹ Ze'ev Jabotinsky, "The Betar Idea", *Collected Writings: On The Way to A State*,

1) Siyon: Bu Yahudi sorununa İsrail ülkesinden başka çözüm olmadığı anlamına geliyordu ve Yahudilerin buldukları ülkelere asimile olmalarını Siyonist davaya verilen zarar olarak ele alıyordu. 2) Birlik: Bireyin sadece tek bir doğruyu ideal olarak kabul etmesini esas alıyordu. Bu Siyonizmin, komünizm veya faşizmle birlikte değil kendi ayrı kulvarında ele alınmasıydı. 3) İbranice: Kutsal metinlerin dili olan İbranice İsrail ülkesinin dili olmasını esas alıyordu. 4) Mobilizasyon: Yahudi bireyinin bir asker görevlerini üstlenecek seviyede hazır olması demekti. 5) Kalkan: Topluluğun savunulması için paylaşılmış sorumluluktaki. Yani kendini bir asker ve savaşın öğrencisi olarak görmeydi. 6) Alçakgönüllülük: Hiçbir Siyonist kendini diğer Yahudi'nin üzerinde görmemeliydi. Yani ülke kökeni veya siyasi felsefe bağlamında yüceltilmiş bir statü olmamalıydı. 7) Gönüllü Disiplin: Her bireyin kendini hangi ülkede olursa olsun Yahudi direnişinin bir parçası olarak görmesi idi.⁵²

Görüldüğü gibi Jabotinsky'nin düşünce dünyasında Filistinlilere ilişkin bireysel haklar konusu yer alıyordu. Bu bağlamda eşitlik, kapsayıcılık ve taviz verilmelilik mutlakti. İsrail'e yaşayan diğer halkların hakları inkâr edilmezdi. Siyasi sisteme katılım da dâhil olma üzere medeni ve kültürel haklar ile kolektif eşitlik söz konusu olmalıydı. Bu ahlaki ve demokratik bir zorunluluktur. Arap "azınlığın" ekonomik, siyasi ve kültürel statüsü zarar görmemeliydi.⁵³ Ancak bu hususlar onun programına yansımıyordu. Çünkü ona göre bir devlet eşit haklar ve basit çoğunluk üzerine kurulamazdı. Devlet (yani Yahudi devleti) meşruiyetini milletinden ve onun kolektif arzusundan almalıydı. Yani devlet kendini oluşturan bireyler arasındaki ilişkilerde kolaylaştırıcı rolü üstlenmiş siyasi bir araç değil, her insani olguyu (Yahudi toplumuna ait değerler bütünü) bir araya getiren kutsal bir güçtü. Dolayısıyla böyle bir Yahudi bütünlüğü

Jerusalem: Eri Jabotinsky, 1953, p. 312'den aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 185.

⁵² Hymel, *a.g.e.*, p. 50-51.

⁵³ Kremnitzer Mordechai and Amir Fuchs, "Ze'ev Jabotinsky on Democracy, Equality and Individual Rights", The Israel Democracy Institute, 2013, 1-15, p. 7-8, <https://en.idi.org.il/media/5103/jabotinsky-idi-2013.pdf> (Erişim Tarihi 12.10.2020)

içinde Araplar bireysel haklarını kullanabilirler ancak eşit siyasi haklara sahip bir vatandaşı olarak Yahudi ulusunun parçası olamazlardı.⁵⁴

Bu ele alışlarıyla Jabotinsky birçok Siyonist'ten çok daha önce Yahudiler ile Araplar arasındaki çatışmanın kaçınılmazlığını görerek, bu farkındalığın siyasi önerisini ortaya koyuyordu. Onun felsefesi Filistin'de bir Yahudi yurduna dair günlük politikalar peşinde koşmak veya Siyonist başarı için soğukkanlılıkla yapılması gerekenleri belirlemekten ziyade Yahudi milliyetçiliği bağlamında şekillendirmek istediği kimlik politikasını ön plana çıkarmaktı. Jabotinsky'nin kimlik miti, dünyanın her yerinden gelen Yahudileri ulusun gücü oluşturacak şekilde amaca yönelik konsantre etme. Bu nedenle onun ortaya koyduğu Revizyonist Siyonizm, Ürdün Nehri'nin her iki yakasında yer alacak tam güce sahip, yayılmacı bir devlet rüyasına karşılık geliyordu. Bu İsrail Krallığı'nın kurulması düşüydü. Krallık ifadesini monarşik bir yönetimi değil, zaferlerle dolu geçmişi vurgulamak maksadıyla kullanılıyordu. Bu çerçevede içinde ulusal güç, toprak ve kimlik ayrılmaz haldeydi.⁵⁵ Yani Filistin, Yahudi tarihsel kimliğinin ve Yahudi gelecek beklentisinin olmasa ise olmaz mekanıydı.

3. Jabotinsky'nin Araplara Bakışı

Jabotinsky'nin Araplar genelinde Filistinli Araplar özelinde kişisel görüşlerine geçmeden önce onun Siyonistlerin genel olarak Arapları ele alışıyla ilgili görüşlerine değinmek yerinde olacaktır. Zira Yahudi politikasında Arapların doğru yere konumlandırılmaları gerekliliği onun meseleye bakışında önemli bir rol oynuyordu. Bu bağlamda Jabotinsky'e göre Yahudilerin içindeki saf kimseler (bunlar Siyonist fikirleri benimseyenler oluyordu) Arapların Yahudileri anlamadıklarını ve bu nedenle de Yahudilere karşı olduklarını düşünmekteydi. Ayrıca Siyonistler, mevcut durum itibarıyla Arapları sürmeyi, onlara baskı yapmayı ve bir Yahudi hükümeti tesis etmeyi düşünmüyorlardı,

⁵⁴ Eran Kaplan, *The Jewish Radical Right*, University of Wisconsin Press, Wisconsin, 2005, p. 50.

⁵⁵ Peleg, a.g.e., p. 131-133.

tek istedikleri Arapların Yahudi göçünü engellememesiydi. Çünkü Siyonistler Filistin'in ekonomik kapasitesi elverdiği ölçüde göçe açık olmasını istiyorlardı. Anılan kapsamda Jabotinsky'e göre Siyonistler, Arapların istemediği bir şeyi istemekteydiler. Arapların artan göçle birlikte kendi hükümetlerini kuracaklarını ve azınlık durumuna düştükten sonra Yahudilerin iyi niyetine tabi olmayı kabul edeceklerini düşünmekteydiler.⁵⁶

Yani Siyonistlerin barış iddialarında Araplar, Siyonizmin yumuşak ifadeleriyle kolaylıkla aldatılabilecek aptallar olarak veya kültürel/ekonomik avantajlar karşılığında topraklarını vermeye hazır çıkarıcı bir kabile olarak ele alınıyordu. Ancak bu yanlıştı, o özellikle Filistinli Arapların Filistin'e bağlı olduğunu, bazı Arapların satın alınabileceğini ancak tüm Filistinli Araplar için bunun söz konusu olmadığını biliyordu. Jabotinsky ayrıca Arap direncini onların Siyonist motivasyonları anlamamasına bağlayan Siyonist propandaya da şiddetle karşı çıkıyordu. Ona göre ister medeni ister vahşi olsunlar bir toprakta doğmuş insanların ciddi bir direniş göstermeden topraklarını dışarıdan gelenlere bırakmaları mümkün değildi. Bu nedenle kolonileşmenin amacı hem Yahudiler hem de Araplar tarafından oldukça anlaşılırdı. Kolonileşmenin tek amacı vardı ve bu Araplar tarafından kabul edilemezdi. Bu doğal bir reaksiyondur ve hiçbir şey bunu değiştirmeyecekti.⁵⁷

Görüldüğü gibi Jabotinsky Yahudi meselesi bağlamında Araplara yönelik olarak diğer Siyonistlerin aksine kendi gerçekçiliğini esas alıyordu. Bu çerçevede Araplara karşı duygusal tutumunun diğer milletlere karşı olandan farklı olmadığını vurguluyordu. Siyasi tutumu ise iki ilke üzerinde yükseliyordu. Bunlardan birincisi, Filistinli Arapların hangi şekilde olursa olsun Filistin'den sürülmesinin tamamen imkânsız olduğunu düşünmesi, ikincisi de sadece Yahudiler için değil tüm

⁵⁶ Vladimir Jabotinsky, "On Iron Wall (1923)", *The Origins of Israel 1882-1948*, ed. Eran Kaplan, Derek J. Penslar, The University of Wisconsin Press, Wisconsin, 2011, 257-263, p. 258-260.

⁵⁷ Lustick, "To Build and to Be Built By: Israel and The Hidden Logic of The Iron Wall", p. 200.

halkların eşit hakları için tesis edilmiş Helsingfors Programı'nın bir parçası olmaktan gurur duymasıydı.⁵⁸

Jabotinsky Helsingfors programında vurgulanan eşit vatandaşlık ve kendi geleceğini belirleme hakkına vurgu yaparak, Arapların tarafsız değil süreçte Yahudiler gibi bir taraf olduğunu esas alıyordu. Ancak Filistin'in yerleşikleri tarafından Yahudilerin komşu olarak karşılanmayacağına altını çizmeyi de ihmal etmiyordu. Onların Yahudilerin ne faydasını ne de zararını isteyecekleri düşüncesindeydi. Filistinli Arapların kendi topraklarına başkalarını kabul etmek istemeyen diğer halklardan bir farkı olmadığına farkındaydı.⁵⁹ Bu ayrımsız yaklaşımı bağlamında Jabotinsky, sadece kendi adına değil, diğer Yahudiler adına da bu eşit hakları asla ihlal etmeyeceklerine ve Arapları sürmeyeceklerine yemin etmeye hazır olduğunu söylüyordu. Ancak bu barışçıl yaklaşımın gerçekleşmesinin sadece kendi çabalarına değil, Arapların (Filistinli Araplar dâhil) Siyonizme yönelik tutumlarına bağlı olduğunu da vurguluyordu.⁶⁰

Arapları Yahudi politikasında konumlandırmaya çalışırken Jabotinsky'nin kafasındaki soru, barışçıl amaçlara barışçıl yollarla ulaşıp ulaşılamayacağıydı. Bu soruya cevap ararken ulaştığı nokta, Siyonizm'in Araplara karşı tutumuna değil, Arapların Siyonizm'e karşı olan tutumuna odaklanmak oldu.⁶¹ Bu odaklanmada Arapları kenarda bir halk olarak, Filistinli Arapları ise merkezde ve Filistin'i onların ata vatanı olarak ele aldı.⁶² Yaptığı kategorizasyon çerçevesinde Jabotinsky, Siyonizm'i adaletsizlik olarak algılayan bazı Arap aşırı unsurlarının ona şiddetli bir direniş göstermelerini mümkün görüyordu. Başlangıçta Filistinli Arapların ve civar ülkelerdeki Arapların çoğunun Siyonistlerle anlaşmanın küçük düşmüş bir mağlubiyetten daha iyi olacağını

⁵⁸ Jabotinsky, "On Iron Wall (1923)", p. 257-258.

⁵⁹ Ze'ev Jabotinsky, "Iron Wall", Jabotinsky Institute in Israel, <http://en.jabotinsky.org/media/9747/the-iron-wall.pdf> (Erişim Tarihi 27.12.2018)

⁶⁰ Vladimir Jabotinsky, "On Iron Wall (1923)", p. 257-258.

⁶¹ Shlaim; "The Iron Wall Revisited", p. 82.

⁶² Zouplna, *a.g.e.*, p. 7.

düşündüklerine inansa da bu yaklaşımı artan Yahudi göçü sonrasında iki toplumun arasının iyice açılmaya başlamasıyla değişime uğradı.⁶³

Araplara yönelik düşünsel değişimi, onun “Tanrıya şükür, biz Yahudilerin Doğu ile hiçbir işi yok, İslami ruh İsrail toprağından süpürülmelidir” ve “Araplar ve Müslümanlar şatafatlı ve vahşi paçavralarına bürünmüş gürültücü bir guruhur” ifadelerinde görünür hale geldi.⁶⁴ Aynı indirgemeci yaklaşım dâhilinde Pan-İslamizm’i dünyadaki tüm Müslümanları bir şekilde bir araya getiren ve onları siyasi bir birlik haline dönüştüren bir görüş olarak ele almadı. Batının modern dönemde birçok Müslüman ülkeyi ele geçirirken Pan-İslamizm’in bir etki üretmediğini ileri sürerek, İngilizlerin veya Siyonistlerin Müslümanların büyük bir tehdit olarak kabul edilmesi yönündeki yaklaşımına katılmadı. Ancak Arap milliyetçiliğinin (Filistin milliyetçiliği dâhil) ciddiye alınması gereken siyasal bir güç olduğuna inandı.⁶⁵

Bu kabulleri dâhilinde Jabotinsky’e göre Yahudilerin çektikleri tüm acılar adına sahip olmak istedikleri devlet iddialarına ilişkin olarak Yahudi göçünün kontrolünü Araplara vermek tamamen ahlaksızcaydı.⁶⁶ Ayrıca Filistin’i Bağdat’ın veya Mekke’nin Araplarıyla konuşmak gereksizdi çünkü burası Filistinli Arapların doğduğu toprak ve ulusal varoluşlarının zemini olarak kalmaya devam edecekti. Filistinli Arapların arzusunu törpülemeye Filistinli Arap kavramını doğrudan reddetmekle, onları kendilerinden kültürel olarak 500 yıl geride görmekle ve kendileri kadar manevi manada güçlü ve iradeli olarak görmemekle başladı. Ancak bu onların Filistin üzerinde hak sahibi olmak istemeyecekleri anlamına gelmiyordu.⁶⁷

⁶³ Ian S. Lustick, “Abandoning The Iron Wall: Israel and The Middle East Muck”, *Middle East Policy*, 2008, Vol. 15, No. 3, 30-56, p. 31.

⁶⁴ Masalha, *a.g.e.*, p. 57.

⁶⁵ Wurmser, *a.g.e.*, p. 223-224.

⁶⁶ Ze’ev Jabotinsky, “Zionism and Morality”, *The Man and His Teachings*’ten aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 237.

⁶⁷ Lenni Brenner, “The Iron Wall: Founding Principles of Zionist Revisionism”, <https://www.marxists.org/history/etol/document/mideast/ironwall/07-zionrev.htm>

Filistinli Arapların Filistin'in Arap toprağı olmaktan Yahudi çoğunluğun olduğu bir toprağı dönüşmesine rıza göstermeyecek olmaları nedeniyle, Jabotinsky'e göre ne mevcut dönem itibarıyla ne de öngörülebilir bir gelecekte Filistinli Araplarla kendileri arasında gönüllü bir uzlaşısı söz konusu olmayacaktı. Zira koloni tarihi yerel halkın ne kadar boş alanları olursa olsun buna şiddetle direnç gösterdiğini ve yeni gelenlerin kendilerini kovmak isteyecekleri endişesi taşıdıklarını ortaya koyuyordu. Ayrıca Jabotinsky'nin bakış açısına göre her yerel halk toprağını ulusal vatanı olarak görmekte ve buranın sürekli tam hâkimi olmak istemekteydi. Tüm bunlardan ötürü de Filistinli Arapların gönüllü olarak bu toprağı yeni efendilerine veya ekonomik ortaklarına vermeyeceklerini öngörüyordu. Dolayısıyla Yahudilerin içindeki uzlaşmacıların Arapların topraklarını sahip olacakları ekonomik faydalar karşılığında Yahudilerle paylaşacağına yönelik olumlu beklentisini reddediyordu. Bu nokta Yahudilerin içteki arayışlarının son bulması gereken noktaydı. Zira Filistinli Araplar da Filistin'i en az Yahudiler kadar sevmekteydiler. Eğer bir ümit olduğuna inanırlarsa onu elde etmek için Yahudiler kadar çaba göstereceklerdi.⁶⁸

Bu ilişkilendirmesi bağlamında Jabotinsky, Filistinli Arapların kabul etmediğı bir Siyonizmin diğeri Araplar kabul etseler bile mümkün olmayacağını ve Filistinli Arapların tehdidinin devam edeceğini düşünüyordu. Çünkü Arap dünyası için Filistin bir hinterland idi ancak Filistinli Araplar için burası ana vatanı. Dolayısıyla kolonileşme faaliyeti Filistinli Arapların iradesine rağmen yürütülmeliydi. Filistinli Arap olmayanlarla bir müzakere yürütmek ise gerçekçi değildi. Ayrıca bunun Yahudilere maliyeti çok, Araplar için ise Filistin'den vazgeçmek kadar küçük olacaktı. Yahudilere bu ya para ya da siyasi yardım veya her ikisine de mal olacaktı. Filistin'den elde edilmiş bir toprak olmadığı bir ortamda bu maliyetlerin karşılanması anlamsızdı. Bu bağlamda anlaşmaya yönelik olarak Araplarla müzakereye girmek çocukça bir saflık ve hafif akıllılıktı. Yani Filistinlilere ve Araplara Filistin için bir

(Erişim Tarihi 21.01.2019)

⁶⁸ Jabotinsky, "On Iron Wall (1923)", p. 258-259.

tazminat önerilmemeliydi. Bu öneri olmayacağı için de gönüllü bir anlaşma mümkün değildi. Mevcut kabul doğrultusunda ya kolonileşme sona ermeliydi ya da yerel halkın iradesine rağmen sürdürülmeliydi. Kolonileşmenin ancak gücün koruması altında devam edip gelişebilecek olmasının nedeni buydu. Bu da yerel halkın aşamayacağı bir “Demir Duvar” ile mümkündü.⁶⁹

Jabotinsky'nin Demir Duvar'ı İsrail topraklarında Yahudiler ile Araplar arasında bir engeldi. Ancak o Filistinli Arapların İsrail dışına gönderilmesini veya onların Yahudi devletinde yaşamalarının engellenmesini savunmuyordu. Jabotinsky'e göre İsmail'in çocukları (Araplar) Yahudi ulusu içinde tüm medeni hakları kullanarak ve barış içinde yaşayabilmeliydi. Tabii ki Yahudi halkının ihtiyaçları doğrultusunda tesis edilmiş bir devlet ve kurallar bütünü içinde. Filistinli Araplar sadece Yahudi devleti içinde yaşayacaklardı, İsrail milletinin bir parçası olmayacaklardı. Ülkenin karar alma doğasını değiştirecek bir çoğunluk oluşturmayacaklardı. Yani onların kimliği, millî nitelikte değil, haklara sahip birey niteliğinde olacaktı. Bu nedenle Demir Duvar iki toplumu fiziksel olarak ayırmayacaktı. Ayrım siyasi hakimiyet ve beklentiler alanında olacaktı. Bunu sağlayacak Demir Duvar tesis edilebildiği sürece Filistinli Arapların sürgün edilmesi gerekli değildi.⁷⁰ Ayrıca sürgün fikrinin kendi liberal görüşüne çelişki oluşturduğuna inanıyordu. Eğer bu görüşte ısrar edilirse Yahudilerin de başka yerlerden sürülmesi için meşruiyet oluşacağını düşünüyordu.⁷¹

Ancak birlikte yaşama fikri aksine Yahudilere tabi olmaya ve Siyonizme karşı direnç gösterilmesi çatışmayı besleyecekti. Mesele çatışma konusuna geldiğinde radikalleşen Jabotinsky'e göre eğer Siyonizm ahlaki ise adildi o nedenle gereği fikir birliği ya da karşıtlığına bakılmadan yerine getirilmeliydi. Yani birileri kendi çıkarına görmediği için adaleti güç kullanarak engellemek istiyorsa bu gidişatta karşısında

⁶⁹ A.g.e., p. 260-262.

⁷⁰ Eran Kaplan, *The Jewish Radical Right*, University of Wisconsin Press, Wisconsin, 2005, p. 49-50.

⁷¹ Wurmser, a.g.e., p. 230.

gücü bulmalıydı. Etik olan buydu bunun dışında bir etik yoktu. Ancak bunun anlamı Filistinli Araplarla hiç anlaşma yapılmaması değildi. Mümkün olmayan gönüllü bir anlaşmaydı. Araplar Yahudilerden kurtulma ümidini taşıdığı sürece ikna edilemeyeceklerdi. Demir Duvar anlayışında boşluk bırakılmamalıydı ancak böylece ılımlı kesimler (Araplardan) Yahudilere taviz önerecekler, sürgüne karşı garanti, eşit haklar gibi siyasi konuları konuşmaya rıza göstereceklerdi. Yine o zaman onları tatmin edecek bu gibi garantileri verebilir, iki halkın barış içinde yan yana yaşaması mümkün olabilirdi. Böyle bir anlaşmanın tek yolu Arap etkisine maruz kalmayacak otoritenin güçlenmesini sağlayacak Demir Duvar idi. Yani Yahudiler için gelecekte yapılacak bir anlaşmanın yolu mevcut konjonktürde yapılmaya çalışılan tüm anlaşma girişimlerini reddetmek ve Yahudilerin kendileri tarafından kendini çıkarlarına yönelik anlaşmaları yapmalarını sağlamaktı.⁷²

Jabotinky'e göre Yahudiler Filistinli Araplara onları tatmin edecek ve iki halkın iyi iki komşu olarak birlikte barış içinde yaşayacakları öneride bulunacaklardı. Ancak bu öneri Demir Duvar Doktrini ile gelecek bir anlaşma sonrasında, yani Arapların baskısından hiçbir şekilde etkilenmeyecek bir gücün Filistin'de tesisinden sonra mümkün olacaktı.⁷³ Bunun bir çıkar çatışmasına karşılık geleceğini kabul ediyordu ancak tarihi adaletin Yahudilerden yana olduğuna ve sadece kendilerinin İsrail ülkesi üzerinde egemenlik hakkı bulunduğuna inanıyordu. Filistinli Araplar ulusal azınlık olmayı hak ediyorlardı; Yahudiler askerî üstünlükle önce kendi çoğunluklarını sağdıktan sonra bu hakkı onlara verecekti.⁷⁴

Filistinli Araplar da Yahudi çoğunluğu sağlandıktan sonra Yahudi nüfusuna adapte olacaklardı. Adapte olunmak istenmemesi halinde Jabotinsky'nin sürgün fikrine karşı olmakla birlikte, onların Arap ülkelerine gönüllü ve organize bir göçüne itirazı yoktu. Zira gelinmesi istenen noktada eşit hakların garanti edilmesi söz konusu

⁷² Jabotinsky, "On Iron Wall (1923)", p. 262-263.

⁷³ Shlaim, *The Iron Wall: Israel and The Arap World*, p. 14.

⁷⁴ Ehud Luz, *Wrestling With An Angel: Power, Morality and Jewish Identity*, (Çev. Michael Swirsky), Yale University Press, New Haven, 2003, p. 177-178.

değildi.⁷⁵ Ayrıca eğer isteniyorsa Filistinli Arap kültürü de Filistin'deki Yahudi devleti içinde değil, diğer Arap devletleri içinde oluşturulmalıydı. Bunun dışında Filistinli Araplar Ürdün Nehri'nin iki yakası içinde kurulacak Yahudi devletinde etnik bir grup olarak siyasi ve ulusal haklara sahip olmayacaklar, medeni, kültürel ve dini hakları kapsayan kişisel özerklikten geniş biçimde yararlanacaklardı. Yahudi devleti sınırları içinde yarı bağımsız veya otonom Arap ulusal birimlerinin kurulmasına izin verilmeyecekti.⁷⁶

4. Jabotinsky'nin Askerî Güce Sahip Olmaya ve Kullanmaya Dair Yaklaşımı

Modern Yahudiler Yahudi militarizminin M.S. 2. yüzyılda sona erdiğini kabul etmişti ve Jabotinsky'e kadar hiç kimse devletin silahlı Yahudiler tarafından inşa edilip korunabileceğini önermemişti. Bir Yahudi ordusuna dair her fikir siyasette etkin olan Yahudiler tarafından garip karşılanmıştı. Bu nedenle Jabotinsky Yahudilerin kurtuluşu için öngördüğü yöntemi ana akım Siyonizmin dışında bir yere konumlandırmayı tercih etti.⁷⁷ Ancak oluşan konjonktür bazı değişimleri beraberinde getirdi. Genel akım Siyonistler transfer fikrine ahlaki olarak sorunlu baksalar da artan Arap milliyetçiliğini ortadan kaldıracak düşünsel bir yol üretememişlerdi. Bunun sonucu olarak 1920'lere gelindiğinde Siyonist fikir doğrultusunda savaşmak üzere silahlanmak ve eğitim yapmak Filistin'deki Yahudi toplumu için kabul edilmiş bir mantık haline geldi. Jabotinsky soruna çözüm arayışının bu noktaya geleceğini aslında çok önceden ortaya koyduğu görüşleriyle öngörmüştü.⁷⁸

Bu doğrultuda Jabotinsky 1905'te Yahudilerin Arapları sömürdüğü görüntüsünü ortadan kaldırmak için Yahudi yerleşimlerindeki yerel Arap

⁷⁵ Tress, *a.g.e.*, p. 319-320.

⁷⁶ Galanti, vd., "Power and Changes in The Balance Between Ideology and Pragmatism in The Right Wing Likud Party", p 265.

⁷⁷ Hymel, *a.g.e.*, s. 33, 35.

⁷⁸ Ilan Zvi Baron, *Justifying The Obligation to Die: War, Ethics and Political Obligatin With Illustrations From Zionism*, Lexington Books, Lanham, 2009, p. 221.

işçilerin Yahudi işçileriyle değiştirilmesini önerirken, asıl amacı işçi gücünün ulusun inşasına katkı sağlamasının önünü açmaktı. Ayrıca bir çatışma halinde Yahudilerin içinde yer alan Arapların güvenlik sorunu oluşturacağını hesap etmişti.⁷⁹ Aynı düşünce dâhilindeki 1910 tarihli “İnanmıyorum” isimli çalışmasında, yarın gelecek kurtarıcıya inanmadığını, iki gün sora gelecek birine de inanmadığını, inandığı şeyin aba altına saklanmış bir sopa olduğunu ifade ediyor, komşularının cebinde sopa sayesinde kazanılmış kazançları olduğunu vurguluyordu.⁸⁰

Yine aynı yıl kaleme aldığı “İnsan İnsanın Kurdudur” isimli çalışmasında, okuyucularına kimseye inanmadığını, daima kendini muhafaza durumunda olunması gerektiğini ve bunun herkesin herkese karşı savaş halinde olduğu bir ortamda hayatta kalmanın tek yolu olduğunu ifade ediyordu. Siyasi romanı Samson’da da Yahudilere silahlanmalarını ve tarihi yurtlarını ele geçirmelerini istiyordu. Romanındaki peygamber-lider karaktere bunun kılıçla yapılması gerektiğini söyletiyordu. Yazımlarında birlik, düzen, eğitim, disiplin liderlik gibi askerî kavramlara vurgu yapıyordu. Bu Hobsiyen realist kabulüyle, her ne kadar diplomatik çabaların gereksizliğini savunmamakla birlikte, uluslararası politikada en önemli aracın askerî güç olduğunu ön plana çıkarıyordu.⁸¹

Onun askerî güç anlayışında ve arayışında Yahudilik zemini oluşturuyordu. Jabotinsky’e göre “Yahudi” onurlu bir sıfattı, bir doğum kazası değildi. Yani Yahudi olmanın gururu, Yahudilerden başka kimse Yahudileri savunmayacağı için kendini savunmaya hazırlanmayı içeriyordu. Yaklaşımı sol Siyonistlerce de paylaşılmakla birlikte Jabotinsky’nin ele alışında bu, daha yapı kurucu biçimde Yahudi ordusunun ideolojik temelini teşkil etmekteydi.⁸² Bu ideolojide her

⁷⁹ Ze’ev Jabotinsky, “What Should We Do”, *Collected Writings: Early Zionist Writings*, Jerusalem: Eri Jabotinsky, 1949, p. 207’den aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 215-216.

⁸⁰ Ze’ev Jabotinsky, “I Do Not Believe”, *Selected Writing-Volume I: Diaspora and Assimilation*, Tel Aviv: Shlomo Zaltzman, 1936, p. 209’dan aktaran Wurmser, *a.g.e.*, p. 103.

⁸¹ Peleg, *a.g.e.*, p. 130.

⁸² Tress, *a.g.e.*, p. 311-312.

Yahudinin Filistin'e gelmeye hakkı olduğunu, sadece aktif misillemenin Arap saldırılarını caydıracağını, sadece silahlı bir Yahudi gücünün caydırıcılık sağlayabileceğini ve Yahudi yurdunun güvenliğini sağlayabileceğini esas alıyordu.⁸³ Oysa genel geçer Siyonist görüş, Arap iş gücünü kırmak ve Filistin'e yerleşmek için 25 yıl içinde Filistin'e bir milyon Yahudinin göç ettirilmesi anlayışı bağlamında ulusal güvenliğin garantisi olarak yerleşim yerlerini ve tarım faaliyetini görüyordu.⁸⁴

Çizdiği askerî esaslı çerçevede dini geleneği dışarıda bırakmıyordu ancak onu Filistin toprağında tekrar dirilmenin sembolü olarak Yahudi çiftçisinden ziyade Yahudi askerine bağlıyordu. Jabotinsky militarizmi ve savaşı kötü bulmakla birlikte askerî hayatın olumlu yönünü ön plana çıkaran ilk Yahudi düşünürdü. Görüşlerini ortaya koyduğu dönemde askerî hayatın getirimleri olan basitlik, eşitlik, öz disiplin, iş birliği, zarafet ve törensel temsil gibi unsurlar mevcut Yahudi toplumunda yoktu ve bu değerler Yahudi toplumu için nihai başarı yolunda katma değer sağlamak üzere Yahudi hayatına yer etmeliydi. Bunlar olmadan ulusal bir canlanma sağlanamazdı.⁸⁵ Bu canlanmayı sağlamak için ayrıca Yahudilerin geçmişte yaşadığı gibi yok edilme tehdidi karşısında kendilerini korumak üzere her bir İbrani erkek ya da kadın, ulusal göreve çağrılmaya hazır olmalı, ağızlarında geçmişlerinin ve geleceklerinin dili (İbranicenin ulusun oluşumundaki önemine izafeten) bulunmalı, önündeki savaşlar için kolları güçlü olmalı ve kalbinde korku olmamalıydı.⁸⁶ Yani Jabotinsky sahip olunması gereken değerler üzerinden yeni bir Yahudi bireyi teşkil ederken bu bireyin Yahudi ordusunun mensubu olmasını öngörüyordu.⁸⁷

⁸³ Eric J. Sanquist, *Strangers in The Land*, The Belknap Press of Harvard University Press, Massachusetts, 2005, p. 372.

⁸⁴ Gershon Shafir, "Ideological Politics on The Politics of Demography: The Aftermath of The Six-Day-War", *Critical Essays on Israeli Society, Politics and Culture*, Vol II, ed. Ian S. Lustick, Barry Rubin, State University of New York Press, Albany, 1991, 41-62, p. 47-48.

⁸⁵ Luz, "The Moral Price of Sovereignty", p. 65-66.

⁸⁶ Kaplan, *Jewish Radical Right*, p. 47.

⁸⁷ Tress, *a.g.e.*, p. 322.

Jabotinsky'e göre askerî güce sahip olma isteği militarizmi veya askerî hayatı sevip sevmemekle ilgili değildi, mesele Arapların rızası dışında Yahudilerin Filistin'e yerleşme isteğiydi.⁸⁸ Yüzyıllardır kendini savunamamış bir halk için ordunun öneminin farkında biri olarak, ordu olmadan kolonileşmenin güvenliğinin sağlanamayacağı düşünüyordu.⁸⁹ Zira kolonileşme bir maceraydı ve bu nedenle silahlı bir güce ihtiyaç duyması kaçınılmazdı. Yerleşimler inşa etmek ve İbranice konuşmak önemliydi ancak ateş edebilmek daha önemliydi. Siyonist planların işlenmesi için bu gerekliydi. Bu nedenle lafı eğip bükmeden, Filistinli Arapların kaderlerini yani yenilgiyi kabul etmeleri gerektiğini vurguluyor ve Siyonizm'i silahlı bir kolonileşme olarak tanımlıyordu.⁹⁰

Yaptığı tanımlama da Filistin'e yerleşmeyi ancak silahlı gücün koruması altında mümkün hale getiriyordu. Yahudilerden oluşmuş bir güce ihtiyaç vardı aksi durumda Siyonizmin amacına ulaşması mümkün değildi.⁹¹ Ayrıca Araplar da Filistin'deki milliyetçi beklentilerinden kolayca vazgeçmeyeceklerdi.⁹² Çatışma potansiyelini besleyen her iki duruma ek olarak Jabotinsky topraksız bir halka toprak vermeyi adil buluyordu. Çünkü Arapların Filistin dışında da toprakları vardı onların yurtsuzlukları söz konusu değildi. Siyonizm'in bu amacı meşru olduğunu göre bu yolda şiddet araçlarına başvurmak da meşruydü. Dolayısıyla Siyonizm'in gerçekleşmesi için Yahudi silahlı gücünün kurulması mutlak gereklilikti.⁹³

Yahudiler Filistin'de kendi çoğunlukları üzerine bir gelecek beklentisi kurarken Filistinli Araplar da aynı arayış hatta diğer Araplarla

⁸⁸ Ze'ev Jabotinsky, "Protection Jews", Collected Writings: On The Way to A State, Jerusalem: Eri Jabotinsky, 1953, p. 194'den aktaran Wurmser, a.g.e., p. 203-204.

⁸⁹ Tress, a.g.e., p. 313.

⁹⁰ Benjamin Beit-Hallahmi, *Original Sins: Reflections on The History of Zionism and Israel*, Olive Branch, New York, 1993, p. 103.

⁹¹ Ze'ev Jabotinsky, "Protection Jews", Collected Writings: On The Way to A State, Jerusalem: Eri Jabotinsky, 1953, p. 194'den aktaran Wurmser, a.g.e., p. 203-204.

⁹² Avi Shalom, *Menachem Begin: A Life*, (Çev. Danielle Zilberberg, Yoram Sharett), Yale University Press, New Haven, 2007, p. 88.

⁹³ Luz, *Wrestling With An Angel*, p. 177-178.

bir federasyon arayışı içindeydiler. Jabotinsky'e göre bu şartlar altında bir barışın söz konusu olabilmesi için Yahudilerin Filistin'de bir Yahudi devleti isteğinden taviz vermesi gerekliydi. Bu da söz konusu olmayacağına göre sorunun çözümü Yahudiler tarafından kazanılması gereken bir çatışma üzerine yoğunlaşacaktı.⁹⁴ Jabotinsky için Araplarla ve Filistinlilerle barış içinde birlikte bir yaşam ancak bunların Yahudilerin askerî olarak yenilemeyeceğine ikna olmaları sonrasında mümkündü. Bunun anlamı ise Yahudilerin Arapların tekrarlanacak saldırılarına karşı güçlü bir savunma kapasitesi oluşturulmasıydı.⁹⁵ Jabotinsky'nin söyleminde bu Demir Duvar doktrini demekti.⁹⁶

Demir Duvar halkların ayrımı fikrinin radikal biçimde ortaya konmuş şekliydi. Peki, Yahudi olmayan çoğunluğun hâkimiyeti ve Yahudilere karşı isyan baskısı nasıl ortadan kaldırılacaktı. Tabii ki Yahudilerin önleyici saldırı, inisiyatifi ele alan siyaset, her şeyi riske atmak ve ne pahasına olursa olsun durmamak bileşenlerinden oluşan stratejinin sahada kullanılmasıyla olacaktı.⁹⁷ Beklenen sonuç ise hızla Arap saldırıları caydırıldıktan sonra Arapların Siyonistlerin varlığını kabul etmeleri, maksimum göçün sağlanmasını ve bir devletin kurulmasıydı. Jabotinsky'e göre eğer aksi olursa Yahudilerin onlara karşı daha yıkıcı güç kullanımı hatta onları sürgün etmeleri ahlaki hale geliyordu.⁹⁸

Demir Duvar doktrini bağlamında Yahudi askerî gücünü esas almakla birlikte, Jabotinsky bir yandan kurmak istediği düzenli askerî birlik şeklindeki yapılanmaya İngiltere izin vermediği için kendi "kahverengi gömleklileri" olarak gördüğü paramiliter örgüt olan Betar'ı

⁹⁴ Wurmser, *a.g.e.*, p. 229.

⁹⁵ Brent L. Sterling, *Do Good Fences Make Good Neighbors?*, Georgetown University Press, Washington DC, 2009, p. 270.

⁹⁶ Anita Shapira, "The Strategies of Historical Revisionism", *Israeli Historical Revisionism: From Left to Right*, ed. Anita Shapira, Derek J. Penslar, Routledge, New York, 2013, p. 134.

⁹⁷ Joel Kovel, *Overcoming Zionism: Creating A Single Democratic State in Israel/Palestine*, Pluto Press, London, 2007, p. 60.

⁹⁸ Robert C. Rowland and David A. Frank, *Shared Land/Conflicting Identity*, Michigan State University Press, East Lansing, 2002, p. 55; Benny Morris, *Righteous Victims: A History of The Arab-Israeli Conflict, 1881-1999*, Knopf, New York, 1999, p. 138-144.

hem Filistin’de hem de diasporada kurmak durumunda kalsa da,⁹⁹ diğer yandan da sahadaki bir gerçeklik ve desteği alınması gereken bir unsur olarak İngiliz Manda Yönetimi’ni de meselede belirleyici bir aktör olarak görüyordu.¹⁰⁰ Bu kabulü doğrultusunda Manda Yönetimi’ni de oyuna sokup İngiltere’nin yönetim ve güvenlik imkânları kullanarak yerel unsurların (Filistinli Araplar) Yahudi kolonileşmesine engel olmasını önlemek arayışından vazgeçmedi. Bu nedenle İngilizler üzerinde sürekli olarak idari ve güvenlik yükümlülükleri yerine getirmesi için baskı kurma çabasında oldu. Zira ona göre amaç gerçekleştirildiği sürece (kolonileşmenin sürdürülmesi) Demir Duvar’ın Yahudi süngüleriyle ya da İngiliz süngüleriyle kurulmasının bir farkı yoktu.¹⁰¹

Sonuç

Jabotinsky’nin aşırı bir uç olmanın ötesinde Filistin’dekiler dâhil olmak üzere Arapların amaç, beklenti ve bu uğurda yapabileceklerini gördükten sonra ortaya koyduğu fikirleriyle aslında bir realist olduğu sonucuna varmak hiç de zor değildir. Bu kapsamda onun Siyonizmi de Yahudi ırkı, ulusu ve toprağı esaslı olup, Yahudilerin çektiği acılara son verme arayışına karşılık gelmekteydi. Ancak bu mevcudun iyileştirilmesi değil, yeniden küllerinden doğma şeklindedir. Yani Jabotinsky’nin anlayışı, ölmüş bir kültürü canlandırmaktan ziyade yeni ve modern olanı bazı eski değerler ve gelenekler üzerine inşa etmektir. Bu yeni gelecek beklentisi Jabotinsky’e göre Yahudilerin tek bir vücut haline gelmeleriyle mümkündür. Bu birliktelik önce bekaya sonra beraberinde gelecek güçlü duruşla şekillenecek kendi ülkelerinde bir gelecek hayaline karşılık gelmektedir.

Jabotinsky’nin anlayışı Filistin’in yüksek amaçlar için Yahudiler tarafından yönetilmesine yönelik bir arayışı değil, Filistin’in Yahudilerin egemenliği altında olması için gösterilen bir arayışa karşılık gelmektedir.

⁹⁹ Lenni Berenner, “Zionist-Revisionism: The Years of Fascism and Terror”, *Journal of Palestine Studies*, 1983, Vol. 13, No. 1, 66-92, p. 67.

¹⁰⁰ Shlaim, *The Iron Wall: Israel and The Arap World*, p. 16.

¹⁰¹ Jabotinsky, “On Iron Wall (1923)”, p. 262.

Ona göre bu arayışa karşı durmak ahlaksız ve gayri meşrudur. Karşı tarafın tutumu ne olursa olsun bu ahlaksızlığın ve gayri meşruluğun ne pahasına olursa olsun ortadan kaldırılması ise adalet demektir. Bu kabul diğer tarafın yok sayılması demek değildir ancak tabii olması demektir. Anılan tâbiyet ilişkisi içinde diğerine göre indirgenmiş haklara sahip olmasıdır. Jabotinsky eşit haklar teklif etmediği için gönüllü bir uzlaşma beklentisi de söz konusu değildir. Tek önerisi Yahudilerin taleplerinin kabulüdür. İleri sürdüğü dayatma, Yahudileri kolonici Filistinli Arapları da mazlum yapsa da haklılığına inandığı dava bağlamında bu bir önem teşkil etmemektedir. Filistinlilerin elindekini alma çabası bir çıkar çatışma halini de kaçınılmaz olarak inşa ettiği için Jabotinsky bu süreci yönetme modeli olarak Demir Duvar Doktrinini'ni kurgulamıştır.

Demir Duvar Doktrinini Arapların itirazına rağmen Jabotinsky'nin Filistin'in Yahudi yurdu olması isteğinin sahaya yansımış şekli olarak nitelenebilir. Temel amacının da Yahudi göçüne karşı olan Arap direncini kırmak olduğu söylenebilir. Zira Jabotinsky'nin Filistin'de bir Yahudi devleti arayışı yolunda gördüğü en büyük engel, Arapların çoğunluğu oluşturmaları ve topraklarını gönüllü olarak Yahudilere açmama istekleridir. Doktrin bu isteğin tersine çevrilmesini sağlayacak bir güç kapasitesi tesisinden sonra Filistinli Araplarla barış yapılması esas almaktadır. Bu nedenle onun doktrin kurgusunda güç kapasitesi, savaşarak Filistinlileri Filistin'den çıkarmak değil, sürekli caydırıcılık ve güçlü saldırı potansiyelinin Yahudiler lehine elde tutulması üzerinden Filistinli Arapları iknaya yöneliktir. Ancak bu güçten teoride beklenen ile pratikte beklenen farklıdır. Bu güç aynı zamanda Filistin'deki Yahudi toplumunu korumanın ötesinde Araplara misilleme yapma ve onları cezalandırma işlevine de sahip olmalıdır. Ona göre gözdağı verebilecek durumda olmak Siyonizmin başarısı için gereklidir. Hatta güç ve kapasite sahipliği üzerinden bir caydırıcılığın ötesine geçip her şart altında askerî başarı elde edecek bir yetenek ve kapasiteye sahip olmak da mutlak amaç olmalıdır.

Filistinlilerin tutumlarını Yahudilerin kullanmaya hazır olarak sahip oldukları güç üzerinden değiştirmeyi ve bu güç karşısında Filistinlilerin ümitsizliğe kapılarak Siyonizmin gereklerine göre hareket etmelerini sağlamayı amaçlayan doktrin Arapların yalnızca güçten anlayacağı kabulü esas aldığı söylenebilir. Bu da amaca ulaşmak bağlamında

Arapların yenilgiyi kabullenmesini birincil gereklilik noktasına taşımakta, Yahudi devleti için uluslararası meşruiyet arayışını ve Araplarla yapılacak diplomatik ve barışçıl girişimlerini de ikincil öneme ötelemektedir. Zira Jabotinsky müstakbel Yahudi devletini bölgenin değil, Avrupa'nın bir parçası olarak gördüğünden, Filistinli Araplarla uzun vadeli olarak entegrasyon arayışını gerekli görmemektedir. Bu nedenle karşılıklı anlayış üzerinden bir barış arayışı yerine istediklerini elde ettikten sonra ilişkilerin geleceğini gelecekteki konjonktüre bırakmayı genel geçer anlayış olarak kabul etmektedir.

Anılan çerçevede Jabotinsky'nin düşünce dünyasındaki doktrin, dar manada Filistinlilerin Yahudilere karşı silah kullanmayı düşünemeyecekleri ve mücadele azimlerinin sürekli kırılğan olacağı bir konumda tutulmalarını sağlayacak güce sahip olunması, geniş manada ise Filistinlilerin Yahudilerin aleyhine kullanabilecekleri imkânlardan uzak tutulması ve Yahudilerden asla kurtulamayacakları algısına sahip kılınması anlamına gelmektedir. Gücün kapasitesi, devamlılığı, görünür ve anlaşılır olması bu bakımdan hayati konumdadır. Güçlü olunmadığı durumlarda bile karşı tarafın algısında güçlüymüş ve zayıflıklar yokmuş gibi kabul edilmesi isteği doktrinin doğasında vardır. Çünkü amaç, Yahudilerin sahip olduğu kapasiteyi Filistinli Arapların gözlerinin önünde tutup Yahudilere karşı olan tutumlarında Yahudiler lehine değişiklik oluşturmaktır.

Çizilen çerçevesiyle Demir Duvar aslında eninde sonunda çatışma yaratacak bir doktrindir. Zira Filistinlilerin elindekini zorla almayı ilkesel olarak amaçlamamışsa da onların sahip oldukları üzerindeki egemenlik hakkını görmezden gelerek sonuçta ellerindeki kaybetmelerine neden olmak dışında bir seçenek bırakmamaktadır. Jabotinsky'e göre Filistinliler de her insan toplumunun yaptığı gibi topraklarını kaybetmeye direnç gösterdiklerinden Filistinlilerin zaman içinde Yahudilerin başarısını gördükçe onlarla uzlaşıya yanaşma beklentisi anlamsızdır. Ayrıca çatışma haline yaklaşan tek toplum da Filistinliler değildir, Yahudiler de bu çatışmadan kaçınacak bir aktör değildir. Çünkü Jabotinsky için barış, Filistin'deki beklentileri karşılandıktan sonra gelebilecek bir süreçtir. Yani Filistinliler üzerinde beklentileri karşılayacak bir üstünlük tesis edilmesi ve Yahudilerin varlığının seçeneksiz olarak kabul edilmesiyle

gerçekleşebilecektir. Nihai çözüm için ikinci aşamanın tamamlanması gereklidir dolayısıyla bu aşama tamamlanana kadar ilk aşamanın güçlendirilmesi gereklidir. İlk aşama sonrakinin ön şartıdır. Bu yapısı nedeniyle de Jabotinsky'nin doktrini sıfır toplamlı bir oyundur.

Bu sıfır toplamlı oyunu esas alan doktrine ilişkin olarak her iki kesime yönelik teorik bir çerçeve çıkarılmaya kalkılırsa, ilk tarafta Jabotinsky'nin Filistinlilerin Yahudilerle yaşayacakları sert karşılaşmaların onların siyasi duruşlarında bir değişime neden olacağı, sürekli yenilgi yaşayacak bir duruma mahkûm edilmeleri halinde kendi içlerinden çıkaracakları ılımlı fikirlerin Yahudilerle anlaşmaya yanaşacaklarını kabul ettiği söylenebilir. İkinci tarafta da Filistinlilerin sürekli yenilgisine karşı Yahudilerin sürekli kazanma halinin kendi içlerindeki eşitlikçi sesleri bastıracağını, bunun da Yahudilerin uzun vadeli toprak kazancını arttıracığını kabul ettiği söylenebilir.

İleri sürdüğü fikirleriyle Jabotinsky'nin amacının bir ideoloji geliştirmek değil, bir Yahudi devletine gidecek gerçekçiliği esas alan bir yöntem belirlemek olduğu söylenebilir. Onun fikirlerinin bir ideolojiye dönüşmesi kendinden sonra, iki toplumun ayrımı ve sürekli çatışma halinin iki tarafın ilişki biçimini tanımlar hale gelmesiyle gerçekleşmiştir. Bu fikirler Filistin'de Yahudiler tarafından Yahudiler için bir Yahudi devleti olarak kurulmasında önemli köşe taşı oluşturmuştur. Ortaya koyduğu ilkeler kurgulandığı zaman ve durum ile Revizyonist Parti programıyla sınırlı kalmamış ve Filistin toprağında Yahudilere gelecek öngören tüm siyasal ele alışı için bir çerçeve niteliğinde olmuştur. Bu çerçeve Yahudiler lehine Filistinliler aleyhine işlev sergileye gelmiştir. Gelinen noktada soruna tümüyle çözüm getirecek bir barış anlaşması hala yapılamamıştır ve hem fiziksel hem de düşünsel biçimde Filistin'de iki toplumu ayırmaya yönelik her türlü yaklaşım ve eylem de olan hızıyla hayatın içinde yer almaktadır. Bu nedenle doktrinin ruhu iki taraf arasındaki ilişkinin üzerinde dolaşmayı sürdürmektedir. Bahse konu ilişki bağlamında Jabotinsky'nin Demir Duvar doktrini oluşturan fikirlerini anlamak, İsrail'in devlet kuruluşundan günümüze değin Filistinlilerle yönelik tutumunu anlamaya yardımcı olmaya devam edecektir. Hatta doktrin ve İsrail politikasının üst üste örtüştüğü durumlarda ve zamanlarda ileriye dönük projeksiyon da verebilecektir.

Summary

The aim of the Zionist Movement was to establish a Jewish homeland in Palestine where they considered it as a land without people for a homeless people. As the desire of the Jews to nationalize in Palestine increased, the resistance of the local people against them increased. In order to enable a Jewish state to take part in the future of Palestine, a model was needed to govern the relationship between the two communities. Different models were proposed in the context of different forms of Zionism. In this study, Vladimir Ze'ev Jabotinsky's approach to the problem and his solution proposal are dealt with in line with his Iron Wall Doctrine.

This doctrine, after coming to life and getting response from the Jewish radicals in Palestine, also led to subsequent political understandings in the frame of Revisionist Zionism. Therefore, this continuity provides an important basis for commenting Israel's attitude towards Palestinians. The aim of the study is to introduce this ground by revealing Jabotinsky's views. But, the application and interpretation of this framework to the problem is left to the reader, in terms of the subject and time period which will be addressed by the reader in Israel's political history. In the study, the area covered by the Iron Wall Doctrine has been chosen as a special framework, not the ideas that Jabotinsky had on all subjects and thoughts of his political life. Jabotinsky, with the ideas that make up this doctrine, has provided a scope and depth that can shape the future ideal of the Jews.

This scope has functioned against the Palestinians in favor of the Jews. At this point, there is still no peace agreement that will completely solve the problem. In addition, it continues to take part in life with its all kinds of approaches and actions aiming at separating the two communities in Palestine both physically and intellectually. Therefore, the spirit of doctrine continues to cast shadow on the relationship between the two sides. In line with this relationship, understanding Jabotinsky's ideas that make up the Iron Wall doctrine will continue to help understand Israel's attitude and policy towards Palestinians. For making actual comment on Israeli security policy and the relation with Palestinians, this study deals with the doctrine in three main definitive headings which cover the Palestine problem: a) Jabotinsky's approach to a Jewish homeland in Palestine, b) his views concerning the Arabs and c) his approach to Jewish military power.

Undoubtedly, Israel's Palestinian policy is too wide to be explained only by Revisionist Zionism and its basic prediction, the Iron Wall Doctrine. The aim of this study is not to totally interpret the policy of Israel with the Iron Wall Doctrine, but to reveal Jabotinsky's views in order to contribute to the analysis and synthesis in this direction since his views (based on "what is right is what Jews want" motto) still have a strong expression in Israeli thoughts.

Kaynakça

Kitaplar

- AVNERY, Uri; *Israel's Vicious Circle*, Pluto Press, London, 2008.
- BARON, Ilan Zvi; *Justifying The Obligation to Die: War, Ethics and Political Obligation With Illustrations From Zionism*, Lexington Books, Lanham, 2009.
- BEIT-HALLAHMI, Benjamin; *Original Sins: Reflections on The History of Zionism and Israel*, Olive Branch, New York, 1993.
- GOLDSTONE, Patricia; *Aaronsohn's Maps: A Man Who Might Have Created Peace in The Middle East*, Counterpoint, Berkeley, 2007.
- GORNY, Yosef; *From Binational Society to Jewish State*, Brill, Leiden, 2006.
- HELLER, Joseph; *The Stern Gang: Ideology, Politics and Terror, 1940-1949*, Routledge, New York: 1995.
- JABOTINSKY, Vladimir and Brian Horowitz; *Vladimir Jabotinsky's Story of My Life*, Wayne State University Press, Detroit, 2016.
- JABOTINSKY, Vladimir; "On Iron Wall (1923)", *The Origins of Israel 1882-1948*, ed. Eran Kaplan, Derek J. Penslar, The University of Wisconsin Press, Wisconsin, 2011, 257-263.
- KAPLAN, Eran; *The Jewish Radical Right*, University of Wisconsin Press, Wisconsin, 2005.
- KOVEL, Joel; *Overcoming Zionism: Creating A Single Democratic State in Israel/Palestine*, Pluto Press, London, 2007.
- LUZ, Ehud; *Wrestling With An Angel: Power, Morality and Jewish Identity*, (Çev. Michael Swirsky), Yale University Press, New Haven, 2003.
- MAOZ, Ze'ev; *Defending The Holy Land*, The University of Michigan Press, Ann Arbor, 2009.
- MASALHA, Nur; *Imperial Israel and The Palestinians: The Political Expansion*, Pluto Press, London, 2000.
- MORRIS, Benny; *Righteous Victims: A History of The Arab-Israeli Conflict, 1881-1999*, Knopf, New York, 1999.

PASACHOFF, Naomi E. and Robert J. Littman; *A Concise History of the Jewish People*, Rowman & Littlefield, Maryland, 2005.

ROWLAND, Robert C. and David A. Frank; *Shared Land/Conflicting Identity*, Michigan State University Press, East Lansing, 2002.

SANQUIST, Eric J.; *Strangers in The Land*, The Belknap Press of Harvard University Press, Massachusetts, 2005.

SHALON, Avi; *Menachem Begin: A Life*, (Çev. Danielle Zilberberg, Yoram Sharett), Yale University Press, New Haven, 2007.

SHLAIM, Avi; *The Iron Wall: Israel and The Arap World*, W.W. Norton, New York, 2000.

STERLING, Brent L.; *Do Good Fences Make Good Neighbors?*, Georgetown University Press, Washington DC, 2009.

Makaleler

BERENNER, Lenni; "Zionist-Revisionism: The Years of Fascism and Terror", *Journal of Palestine Studies*, 1983, Vol. 13, No. 1, 66-92.

GALANTI, Ben-Rafael, W. E. Aaronson and I. Schnell; "Power and Changes in The Balance Between Ideology and Pragmatism in The Right Wing Likud Party", *GeoJournal*, 2001, Vol. 53, No. 3, 263-272.

GORNY, Josef; "To Understand Oneself: Does It Mean to Understand The Other?-Reflections", *Israel Studies*, 2013, Vol. 18, No. 2, 41-52.

LUSTICK, Ian S.; "Abandoning The Iron Wall: Israel and The Middle East Muck", *Middle East Policy*, 2008, Vol. 15, No. 3, 30-56.

LUSTICK, Ian; "To Build and to Be Built By: Israel and The Hidden Logic of The Iron Wall", *Israel Studies*, 1996, Vol. 1, No. 1, 196-223.

LUZ, Ehud; "The Moral Price of Sovereignty: The Dispute About The Use of Military Power Within Zionism", *Modern Judaism*, 1987, Vol. 7, No. 1, 51-98.

PELEG, Ilan; "The Zionist Right and Constructivist Realism: Ideological Persistence and Tactical Readjustment", *Israel Studies*, 2005, Vol. 10, No. 3, 127-153.

SHAFIR, Gershon; "Ideological Politics on The Politics of Demography: The Aftermath of The Six-Day-War", *Critical Essays on Israeli Society, Politics and Culture*, Vol. 2, ed. Ian S. Lustick, Barry Rubin, State University of New York Press, Albany, 1991, 41-62.

SHAPIRA, Anita; "The Strategies of Historical Revisionism", *Israeli Historical Revisionism: From Left to Right*, ed. Anita Shapira, Derek J. Penslar, Routledge, New York, 2013.

SHELEF, Nadan G.; "From Both Banks of The Jordan to The Whole Land of Israel: Ideological Change in Revisionist Zionism", *Israel Studies*, 2004, Vol. 9, No. 1, 125-148.

SHLAIM, Avi; "The Iron Wall Revisited", *Journal of Palestine Studies*, 2012, Vol. 41, No. 2, 80-98.

TRESS, Medeleine; "Fascist Components in The Political Thought of Vladimir Jabotinsky", *Arab Studies Quarterly*, 1984, Vol. 6, No. 4, 304-324.

ZOUPLNA, Jan; "Revisionist Zionism: Image, Reality and The Quest for Historical Narrative", *Middle East Studies*, 2008, Vol. 44, No. 1, 3-27.

Tezler

HYMEL, Donald Paul; Israel's Benevolent Earthquake and The Ultimate Triumph of Revisionist *Zionism*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Troy State University, Weisbaden, 1988.

KAPLAN, Eran; Jewish Radical Right: Revisionist Zionism and Its European Origins, 1920-1937, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Brandeis University, Massachusetts, 2001.

WURMSER, Meyrav; Ideas and Foreign Policy: The Case of Israeli Likud Party, Yayınlanmamış Doktora Tezi, The George Washington University, Washington DC, 1998.

İnternet Kaynakları

BRENNER, Lenni; "The Iron Wall: Founding Principles of Zionist Revisionism", <https://www.marxists.org/history/etol/document/mideast/ironwall/07-zionrev.htm> (Erişim Tarihi 21.01.2019)

JABOTINSKY, Ze'ev; "Iron Wall", Jabotinsky Institute in Israel, <http://en.jabotinsky.org/media/9747/the-iron-wall.pdf> (Erişim Tarihi 27.12.2018)

JABOTINSKY, Ze'ev; "The Ethics of The Iron Wall", Jabotinsky Institute in Israel, http://www.infocenters.co.il/jabo/jabo_multimedia/Files/linked/%D7%901%20-7_14.PDF (Erişim Tarihi 27.12.2018)

KREMNIETZER, Mordechai and Amir Fuchs; "Ze'ev Jabotinsky on Democracy, Equality and Individual Rights", The Israel Democracy Institute, 2013, 1-15, s. 7-8, <https://en.idi.org.il/media/5103/jabotinsky-idi-2013.pdf> (Erişim Tarihi 12.10.2020)